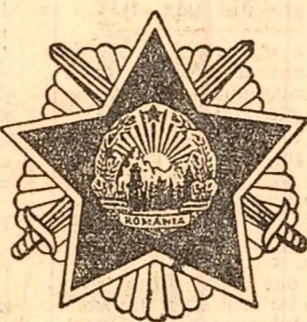

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7354

Duminică 28 mai 1967

6 PAGINI — 30 BANI

anchetă economică în regiunea Bacău

ÎNȚEBRINDERILE

„ETALON”

SÎNT MODELE

DE ORGANIZARE SUPERIOARĂ A PRODUCȚIEI ȘI A MUNCII?

În acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii, întreprinderea etalon înseamnă o unitate model, capabilă să genereze concluzii realiste, cu o largă valabilitate și în cazul altor unități economice similare. Răspund acestui desiderat major toate întreprinderile desemnate ca nucleu de organizare superioară a producției? Acestei întrebări am căutat să-i aflăm răspunsul într-o recentă anchetă întreprinsă în mai multe unități industriale etalon din regiunea Bacău.

Analiză atentă, multilaterală a întregii activități productive

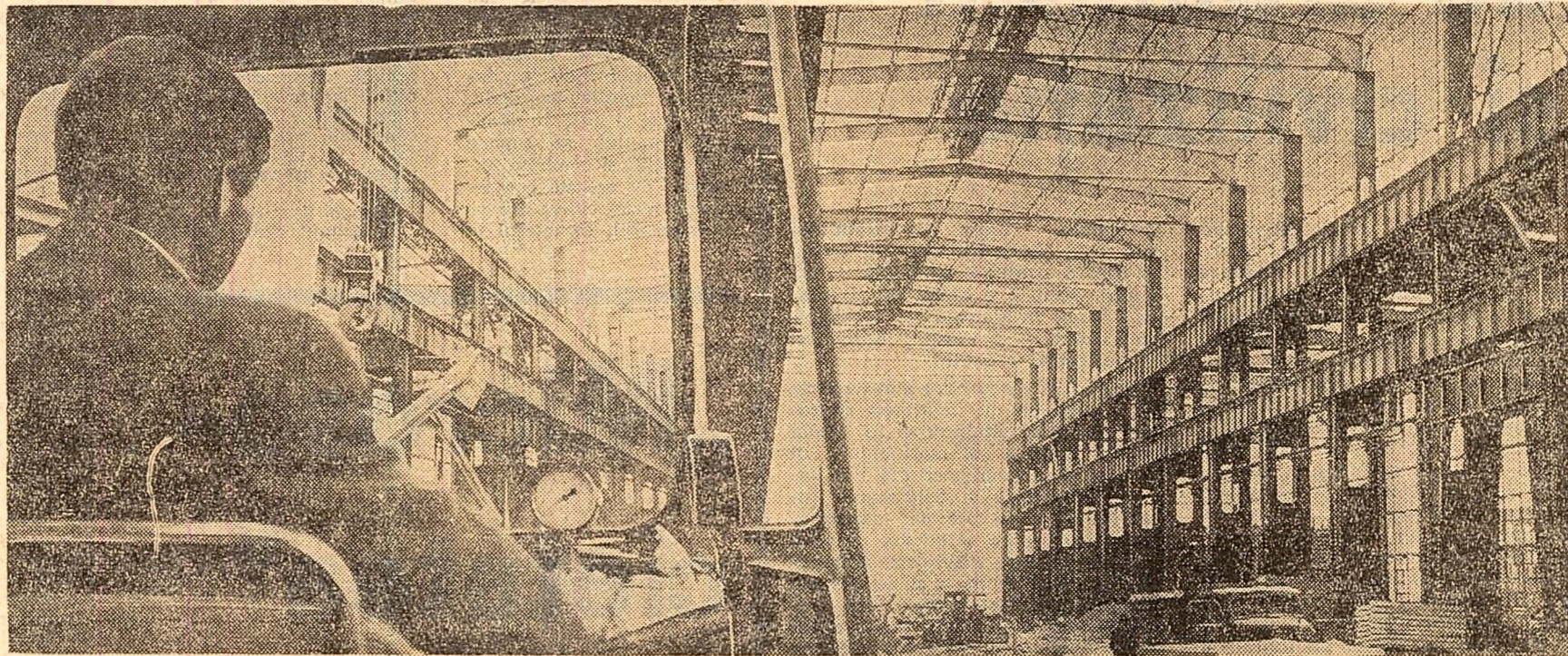
Merită relevat, totodată, interesul cu care se cercetează diferite materiale documentare și publicații de specialitate din țară și de peste hotare, în vederea aprofundării problemelor legate de perfecționarea organizării producției și a muncii. Deci, în cele două întreprinderi ale industriei chimice notivene de „etalon” tinde să devină un model demn de preluat.

Foruri de resort în contratimp...

Revenim la uzina din Săveni. Aceasta deoarece ing. Valeriu Momanu, directorul tehnic, a insistat să-i ascultăm punctul de vedere: — Organizarea științifică a producției și a muncii prezintă o mare complexitate și ne-a trebuit o perioadă până am definitivat direcțiile în care trebuia să ne îndreptăm eforturile. Întârzierea se datorează și indica-

Ing. Nicolae PANTILIE

(Continuare în pag. a III-a)

Noua hală a turbinelor electrice de la Uzina de mașini grele din București

Foto: Agerpres

PAGINA A IV-A

Discuții literare

Diversitatea pe fondul unitar al culturii românești

IN JURUL MESEI ROTUNDE: Vladimir Streinu,
Ion Frunzetti, Dan Hăuică, George Munteanu,
Nicolae Manolescu.

„MICROSOCIETATEA”

ancheta socială

Adolescența simte mai mult decât oricare altă vîrstă nevoia prieteniei. Cel de pe aceeași stradă, din același bloc, din aceeași clasă sau școală își descoperă nevăzute lucruri comune (respectivă de muncă, bucurii, cunoașterea, generozitatea, satisfacția integrării în efortul colectiv) și împreună se străduiesc pentru afirmarea pe mai departe a ceea ce „e-a unit.”

Născute pe baza vîrstelor, „cercurile de tineri” sînt, într-un fel, o microsocietate, un microorganism social cu legile lui, cu o structură (o hartă de relații interpersonale), cu modele (vedetele grupului), cu autorități (liderii), cu un sistem de valori propriu de motivații, ceea ce înseamnă, în cele din urmă, că aceste microsocietăți pot avea, la anii adolescenței, o influență determinantă asupra formării personalității.

A și să-ți alegi prietenii înseamnă a face un prim pas, a trece un prim examen spre devenirea ca cetățean, ca om. Și acest „examen” îl trec, cu succes deplin, cei mai mulți dintre tineri. Marea majoritate a prietenilor sînt întemeiate pe idealuri și preocupări constructive, pe năzuințe comune de a-și afirma sănătoasă personalități în cadrul societății noastre; pentru ma-

te, ei, dimpotrivă, viața restrînsă „comunității” din Piața Romană s-a consumat atîncînd în deplină liniște pe aceeași trajectorie (colțul străzii, masa joasă a barului, colțul străzii...), ca și cum acești adolescenți, aflîndu-se jumătate de zi împreună, nu se mai puteau sustrage unui stereotip existențial, iar gestul participării la comunitate adusea cu sine și eclipsarea personalității fiecăruia, sau — aveau s-o afle mai apoi — canalizarea ei spre fapte reprobabile.

Ceea ce-l izbește pe observatorul acestui „cer” este apatia de grup a acestor tineri, o „impene-trabilitate” manifestată a-plita vreme cît se află împreună, lipsa de comunicare cu ceea ce se petrece în jur, o plîntire în gol, o izolare voită, incit, inevitabil, se întrec în cîștiguri exuberante caracteristică vîrstelor, ce se întimplă, de fapt, cu ei.

Am discutat cu doi dintre acești băieți. Veniseră la restaurantul aeroportului Băneasa „să mănînce și să bea bere” (era spre prînz). Doi tineri de loc întîmîcați: Dan Pîrvescu

Constantin STOICU

(Continuare în pag. a II-a)

ÎN ZIARUL DE AZI

■ Acuratețea periferiei — un examen de urbanism și civilizație ■ Propun ca scrumiera să devină cuțit! (foileton) ■ Efectele perfecționării sistemului informațional la întreprinderea textilă „Dacia” ■ Discrepanță între „valoric” și „fizic”

Pastel bucovi- nean

Reportaj
de Platon PARDĂU

Bucovina e un ținut al inimii și minții, profund rezonant și-n orice anotimp te-ai afla aici, îți vei simți răsufărarea specifică. Mari ierni, cu zăpezi puternice, vîntuțe către păduri, primăveri delicate, în care, pe urma omătului, verdeala parcurge un drum din altitudine în altitudine, pînă la obcina Feredeului, pînă la Rarău, pînă la Ciurmalău, pînă la Prislop, pînă la Călimani. Se auzăse vara apăsătoare, rădăcinile și înmiresmate, ca să descindă în toamna nebulă de gâbenul mesteceniilor și rosul fremătător al ciresilor sălbatici.

În tot acest timp, cerul, deasupra, rămîne dens și albastru, cupola înmîșă.

Bucovina e munți și păduri, obcini și poiene, izvoare lîtzi și ape zdruncinate din stîncă în stîncă.

O superbă fortăreață de piscuri și măguri triunghiulare leagă orizontul dinspre apus. Aici, fontanilor munți ai Rodnei se prelungește, înmuindu-se puțin în contururi, dar rămînd la fel de fabuloși. Întrînd în Bucovina peste pasul Prislopului, locul pe unde au umblat călăreții lui Dragoș Vodă, după ce ai absolut meandrelor drumului din treacătoare și ai lăsat în urmă cabana de la Borsă, și se deschid ochiului, ca să răsară, veste prietenoasă de albastru necurmat, din care, precum petele de pe o hartă incomplet știută, răzbate rotundul golurilor alpine.

Ceea ce vezi și cît vezi e cale de multe zile, și ai putea umbla numai și numai pe munte, pe jos sau călare, de la un pic la altul. În dreapta, undeva, e inelul, cu lezerele sale ca niște trepte ilicite în căldura glaciării, și o dungă de cărări țuțe la răsară peste seaua Rotundei, trece Suhardul, Ousorul, Dornele și poate ajunge, pe lîngă prale, pînă în Călimani.

În stînga, pe alte măguri, a-jungi la Mesteceni, tractoare cu pleptul lat și goliți de pădure, dar traversat de o splendidă sosea, ca să parcurgi, după aceea, tot peste coame de deal, Arșița. Obcina Mare Ciurmalău, Rarăul clopîl fantastic în calcarul. Această ramură de munți descrie mișcări concentrice înăuntru, și după sîr, rezultînd din capriciile geologice și tăieturile apelor. Pe cărări și pe platurile treci, după semne, și la drumul de o zi află cabanele de la Ciurmalău sau Rarău, ori cele o stîncă răsare la locuri nu prea înținse prin poiene...

Între aceste două șiruri de munte, stăpînă e apa Bistriței. Într-un anume fel, îi poți subordona tot ceea ce înținse pe zeci și zeci de kilometri, de aici, de pe Prislop, de unde începe, și pînă în tîna întrecută a Bicașului.

(Continuare în pag. a II-a)

Responsabilitatea reprezentării fotbalului românesc

Au trecut cîteva zile de la meciul de fotbal România—Elveția, și în sufletul iubitorilor de sport stăruie sentimentul de amărăciune și indignare față de lamentabila comportare a echipei noastre naționale. Aceste sentimente depășesc sfera mișcării sportive, sînt împărțite și de mai puțin pasionații fotbalului; este o reacție socială, reacția cetățenească, firească și legitimă față de o manifestare derizorie și dezonorantă a unor așa-zisi „reprezentanți ai culorilor României”.

Fotbalul are la noi milioane și milioane de susținători entuziaști. Ei — și alte milioane de cetățeni — au urmărit în seara zilei de miercuri, pe ecranele televiziunii sau din transmisiile posturilor de radio, jocul de la Zürich, — așteptat cu atît mai mult interes cu cît era o înfrînare decisivă pentru calificarea în campionatul european, avînd și caracterul jubilar de al 200-lea meci al naționalei de fotbal. Spre neamurirea care, pe măsură ce se scurgeau minulele, se transforma în indignare și revoltă, am putut vedea o evoluție execrababilă. Am văzut „poarta” echipei noastre devenită hambar de goluri. Am văzut „indicațiile” antrenorilor, „schemele lor tactice” traduse printr-o bijbîlială la nimereală, bezmetică, prin haos și dezordine. Am văzut pe jucătorii noștri — atleți tineri, viguroși — mișcîndu-se vîgăuți, somnolenți, parcă legați la ochi și cu picioare de plumb, prezențe fantomatice și neputincioase, aidoma unor bătrîni reumatici răciți pe un teren de sport. I-am văzut pe acești jucători privind fără nici o zîcnire de mobilizare, de combativitate, fără nici o tresărire protestatară sportivă, cu pasivitate și spirit de lupă total stîns, cum deasupra echipei naționale se acumulează rușinea. Nimic, absolut nimic nu a arătat înțelegerea de către vreunul din ei a onoarei și răspunderii înalte încredințate ca purtători ai culorilor patriei; nici unul, în nici un moment, n-a manifestat ardore de luptă, voință și hotărîrea de a apăra aceste culori cu dăruire de sine, cu cinste.

Desigur, în fotbal, în sport, nu este posibil să învingi întodeauna. Nu există sportiv care să nu fi cunoscut unele înfrînări. Dar — este o înfrînare înfrîngătoare și o înfrînare înfrîngătoare suferită cu demnitate, la capîtul unei întreceri în care fiecare participant și-a mobilizat toate resur-

sele, toate posibilitățile fizice și morale, a luptat cu maximum de dirigențe de care este capabil, a cîștigat ca, înainte de a-și întrece adversarul, să se întrecă pe sine însuși — și comportarea detestabilă a celui ce se descalifică pentru depășirea sferei mișcării sportive, de la înșăși luptă sportivă. Tocmai prin această comportare, lipsită de decență sportivă și civică echipa ce ne-a reprezentat la Zürich, antrenorii și conducătorii ei s-au acoperit de rușine.

Am putut lua cunoștință de declarațiile acestora la reîntoarcere — la fel de penibile și lamentabile ca și evoluția de pe teren a echipei. Jucătorii vorbesc despre „comportare inexplicabilă”; antrenorii I. Oană și St. Covaci se întrec în „justificări” ce frizează ridicolul („mîngae nu i-a ascultat pe jucători, fiind din material plastic și complet albă”, „terenul a fost prea iluminat”), conducătorul lotului, Gh. Popescu, prezintă o înțelegere de fotbal, caută explicații în manuale de

Nicolae CORBU

(Continuare în pag. a V-a)

Năzuințe canadiene

Canada este o țară modernă, cu o viață activă industrială. Canadianii pot fi mîndri că, în acest secol, țara lor a ajuns să se înscrie printre primele opt state industriale din lume. Dar aceste realizări sînt umbrite de „vastele probleme” („New York Times”) care

confruntă în prezent țara învîlăită în parafumul rășinilor. Printre aceste probleme comentarii menționează îndeosebi: raporturile dintre guvernul federal și cele 10 provincii, destul de diferite din punctul de vedere al dezvoltării și dezvoltării industriale, penuria acută de populație (Canada, cu o suprafață apropiată de cea a Europei, nu are decât 20 de milioane de locuitori) alături de necesară pentru punerea în valoare a vastelor sale resurse naturale, legăturile dintre cele două comunități lingvistice — engleză și franceză — și, mai ales, relațiile țării cu insistentul său vecin din sud.

Pentru acestea din urmă este suficientă o singură exemplificare: episodul „Merkantile Bank of Canada” — această instituție care reprezintă penetrația economică americană în Canada cu amenințarea ei directă pentru independența acestei țări. Motiv serios pentru ca o nouă legislație bancară să fie luată în discuție în Parlamentul canadian. Scopul ei: limitarea controlului străin asupra băncilor canadiene. Potrivit prevederilor sale, nici o firmă străină nu poate deține mai

mult de 20 la sută din capitalul unei bănci canadiene; în ce privește persoanele particulare, participarea lor este limitată la 10 la sută.

Hotărîrea Ottawa nu a rămas fără ecou la Washington. S-au făcut presiuni serioase pentru a nu da curs acestei legislații, apreciată ca „retrogradă” și „neamică” față de S.U.A. Dar guvernul canadian a răspuns negativ la toate apelerile americane, inclusiv la două note ale Departamentului de Stat și „în ciuda măsurilor de discriminare și a amenințării de represalii din partea Washingtonului” („New York Times”), a continuat să traducă în fapt limitarea controlului străin asupra băncilor și, în special, asupra lui „Merkantile Bank of Canada”. La sfîrșitul lunii martie, Camera Comunei a votat în a treia lectură noua lege a băncilor. „Controlul străin asupra băncilor canadiene — a declarat premierul Pearson — poate periclita independența planurilor de perspectivă ale economiei noastre. Tocmai de aceea am considerat că este necesar

Radu BOGDAN

(Continuare în pag. a VI-a)

Telegramă

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român

Tovarășului CHIVU STOICA

președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER

președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI

Stimați tovarășii,

Primiți mulțumirile noastre pentru felicitările prietenești adresate cu ocazia sărbătorii noastre naționale — a 22-a aniversare a eliberării Cehoslovaciei de către Armata Sovietică.

Folosîndu-ne de acest prilej, vă exprimăm sincere urări pentru adîncirea pe mai departe a prieteniei și colaborării noastre reciproce în interesul construcției socialismului în ambele noastre țări, al sistemului mondial al socialismului, al păcii în întreaga lume.

ANTONIN NOVOTNY
prim-secretar al C.C. al P.C.
din Cehoslovacia
președintele
Republicii Socialiste Cehoslovacie

JOZEF LENART
președintele guvernului
Republicii Socialiste Cehoslovacie

(Continuare în pag. a II-a)

FAPTUL DIVERS

Dictionar. Litera B

Baterie. Instrument de acompaniament în muzica ușoară și de jazz. Se bate în ea cu bețele: „tam-tam”, „o-le” și „yo-yo”. A nu se confunda cu ceașcă de baterie, de tranzistor (titulara termenului), care, deși prezentă în dictionar, lipsește cu desăvârșire din telexua comercială a Capitalei. Pentru că nu se găsește, ne resemnăm cu baterie-instrument de acompaniament. Și batem toba în piața publică. Se aude?

Rubedeniile

Nepotul și unchiul. Nepotul, *Cheorghie Partenie*, jurat de *Intreprinderea mîntîră Orșova* a pompi în valoare de 4200 lei. Unchiul, *Aurelian Iltan*, a început să-și poarte de grijă. S-a dus la miliție și a propus ofiterului care se ocupa de acest caz ca, în schimb unei sume de bani, să arunce dovezile pe foc și să stingă cercetările. Lucrătorul de miliție nu s-a lăsat ademint. Și-a făcut datoria pînă la capăt: l-a trimis în judecată pe A. Iltan pentru încercarea de mită. După cum se vede, cum e unchiul — și nepotul. Așchia nu sare departe de trunchi. Și amîndouă în baltă.

Sultanul

La căminul cultural din satul Mera (Cluj) s-a judecat, în prezența a 500 de localnici, procesul întentat consăteanului lui, Ștefan Magyarosi, pentru vătămarea gravă a integrității corpului a soției, mamă a doi copii. Dintr-o gelozie falsă, bărbatul cu minte puțină o bătea crunt. De cîteva ori a salvat-o vecinii. Tribunalul l-a condamnat la doi ani închisoare corecțională. Sentința s-a bucurat de aprobarea tuturor consăteanilor. Și astfel, sultanul din Mera, din stăpîn a ajuns ostatic.

Din lac în puț

În 1962, la Stațiunea experimentală agricolă Sighetul Marmăției s-a adus din import instalația „centru tip de colectare a lapteului”. Lucrările de construcții și montaj, inclusiv instalația, au costat o jumătate de milion. Într-un timp, stațiunea s-a transformat în C.A.S. Abia atunci s-a văzut că instalația îi lipsește piese auxiliare (omise la proiectare) și că nu putea funcționa aici întrucît capacitatea ei (15000 l în 24 de ore) depășea cu mult producția de lapte a gospodăriei: circa 3000 l lapte/zi. Și lucrarea s-a sistat. Acum, după alți ani, s-a hotărît transferarea instalației la C.A.S. Seini (care are o producție de numai 2000 l lapte/zi), după care se va constata că... nu-i rentabilă nici aici. Vorba aceea: „măi femeie, bărbat-lău, aveai nap sau n-aveai?”. „Vai de mine, căscule, dacă n-aveai, pe ce se mai sprijinea căciula?”

La scărmanat

La uzinele textile „Cisnădie” (Sibiu) se lucrează cu lînă. Gestionar la depozitul uzinei era Gheorghie Lixandru. Împreună cu șeful Constantin Crăciun a sustras, de aici, 2000 kg lînă, pe care au vîndut-o alți complici. Transformată în lei, lîna furată valorează 400.000 lei. Delapidatorul a fost trimis în judecată. Acum se deapănă „firul” evenimentelor. După care, vinovății vor fi separați multă vreme de depozitul cu lînă. Ca niște scame.

Neîncredere

Viorel Baltag, din comuna Vama (Cimpulung Moldovenesc), a prins o vulpe. Cițiva cetățeni, martori, i-au atras atenția că vulpea era turbată. El însă, tentat de blana ei, nu i-a luat în seamă. Afînd, organele locale bleaua vulpii medicului veterinar pentru a fi distrusă. Pentru orice eventualitate, vinătorul a fost internat la spital, la tratament. V. Baltag însă a fugit din spital înainte de terminarea tratamentului. Peste cîteva timp a decedat. În această întîmplare nu este vorba de oro ulimă și retenie a vulpii, ci de o nemulțumire lipsă de încredere în oamenii care-ți vor binele. Neîncredere care, din păcate, a avut urmări tragice.

Rubrică redactată de Ștefan ZIDARITA Ștefan DINICA cu sprijinul corespondenților „Scintei”

ACURATEȚEA PERIFERIEI — un examen de urbanism și civilizație

Preocupări de ordin urbanistic privind amenajarea străzilor și zonelor verzi, preocupări edilitare propriu-zise legate de toaleta orașului, o perspectivă clară asupra dezvoltării în viitor trebuie să se asocieze cu priceperea de a organiza activitatea întreprinderilor comunale, de a crea printru cetățeni dorința și emulația de a lua parte la eforturile edilitare. E vorba deci de o atitudine sărăltoare, îndreptată spre o continuă perfecționare și care nu se poate rezuma, în nici un caz, așa cum din păcate se mai înțelege în unele locuri, „la campanii” (de primăvară mai ales) sau la manifestarea grîjii pentru anumite zone privilegiate.

Nu e vorba numai de faptul că pretențiile unei gospodării civilizate presupun atenție exigentă, pedantă chiar, pentru fiecare apartament. Neglijența sau abateri în aparență mărunte impresionează negativ, creînd o notă discordanță de neîncredere. Dar o vorbă de respectarea unor cerințe elementare.

Și totuși, așa cum ni se semnalează, se mai găsește cadre de răspundere în domeniul trebuilor orașenești, care — din pricina comodității, a delăsării, se preocupă doar de străzile aliate „la vedere” în centru, pe trasee de circulație principale, lăsînd ca peisajul urban să se degradeze în proporție directă cu depărtarea de aceste zone lată și consecințele imediate ale acestui stil „de paradă”, pe care vizitatorul îl constată cu stupefacție, străbătînd orașe ca Turda, Cimpulung Muscel sau Roman. Cine trece de perimetrul centrului poate înțelegi, de pildă, o stradă cu nume poetic, cum ar fi *Rapsodia*, la capătul căreia evoluează o muzică dezarmantă, provocată de multimea de bronșe sau rufe care cu pus stăpînit pe locul viu, întredită de sururi de gropi pline cu apă. *Rapsodia* e la Turda. La Cimpulung Muscel, imaginea tipică a neglijenței edilitare e prezentă pe strada Binevoană. Aici, traseul arată ca după o recentă erupție a unui vulcan noroios. Gumele de pietre, tuburi, gropi. Această ispravă se datorează întreprinderii care a introdus un cablu telefonic subteran. În cartierul Carpați din Petroșani, multe blocuri au fațade înnegrite, curățate păcătoase. Nu există spații verzi, rînduri de flori, în schimb, hreanul a crescut sub ferestre pînă la biu.

Exemple similare s-ar mai putea da și din alte orașe, în perimetrul cărora s-ar putea găsi, de asemenea, „o stradă a Rapsodiei”. În multe orașe, atitudinea edilitară are o trăsătură comună și anume: neglijența zonelor periferice și, implicit, a cetățenilor care le locuiesc. Asemenea stări reprobabile sînt caracterizate oare de condiții obiective, cum prezintă unii? Nicidecum. La Rădăuți, de pildă, ni se scrie la redacție, străzile lăturalnice, ca și cele din centru poartă amprenta unei grîji atente, gospodărești. Situația populară orășenească s-a străduț să imprime cetățenilor dorința ca orașul să arate cât mai frumos, susținînd bineînțeles aceste îndemnuri prin acțiuni organizatorice concrete, în fiecare cartier și pe fiecare stradă. Aceste însăși acțiuni de deziderată rămîn la stadiul platonic, ca la Ploiești, bunăoară, sistemul edilitar suferă dereglări nepermise. Astfel, în cartierul Nord lipsește platformele de gunoi, iar salubritatea nu-și îndeplinește cu regularitate serviciul. De ce? Ce fac „gospodarii” din cadrul secției de resort a statului popular orășeneș? Cum justifică secția de gospodărie comunală faptul că plantarea de pomi și arbuști din cartierul sudic al orașului s-a soldat cu un eșec și o risipă nejustificată de fonduri întrucît, depășindu-se timpul propice, mulți arbori nu s-au mai prins? Zeci de gropi săpate inutil au trebuit să fie astupate. Deci, alți bani cheltuiți fără nici o noimă. N-ar fi oare cazul ca membri ai comitetului executor, conducătorii statului popular să se deplaseze mai des în aceste zone, care, din pricina arătate până acum, au o mai mare nevoie de prezența, atenția perseverentă și de îndrumarea ediliilor orașului?

Fără îndoială însă că o însemnată cîlimă din răspunderea pentru înfrățirea îngrijită și civilizată a orașului revine cetățenilor, întrucît aspectul curților, al imobilelor constituie o dată notă dominantă a peisajului urban. Un gard culcat pe o rînă, o casă cu pereții coșcoviți, care denotă nepăsarea sau pur și simplu lența de a pune mîna pe ocol sau pe bîdicău, pot fi, constituite aparții dezagreabile în ansamblul urbanistic al orașului. Mai incante de a asculta argumentele celor din coada obștii, vrem să relevăm sîrguința acelor buni gospodari, nu puțin la număr, care reușesc să aducă o notă de frumusețe în viața concretă și a străzii, prin hîmnicia și gustul estetic cu care își îngrijesc și împodobesc

locuințele. Casa cetățeanului Gheorghie Nicol din Botoșani, arînd în față o grîdînă cu lalele, iris, bufoi, dalii, e o astfel de „bijuterie”, care străduțeste pe frontispiciul străzii — o stradă oarecare, la marginea orașului.

Dar există case care sînt departe de a semăna cu imaginea zugrăvită mai sus, situîndu-se la polul estetic opus — al neglijenței, al urîlului. Pe aceeași stradă din Botoșani locuiește și cetățeanul Aurel Mocaia, de profesie constructor. Casa lui, ca și gardul care o înconjoară e cu prăgînat. Răspunsul: „cetept de pe o zi pe alta să plec din localitate”. Pe o altă stradă (Mărculeștii nr. 2), tot în Botoșani, locuiesc în casa unei bătrîne văduve, patru chiriși, care exercită profesia de croitor, șofer, tehnician etc. Casa, deși solid alcătuită, arată deplorabil. Nici unul din aceștia însă nu se sinchisește de această stare de lucruri. Și ei li s-a atras atenția, de nenamurată ori, din partea comitetului de stradă. Răspunsul focăruia sună cam la fel: „nu mă privește, nu sînt eu proprietarul”.

Ascultînd un asemenea „argument” nu poți să nu încerci un legitim sentiment de indignare. Cum poate dovedi cineva atîta nepăsare, cinică de oare dreptul, pentru casa în care locuiește și care constituie cadrul intim al vieții sale de fiecare zi? Nu rezultă din asemenea răspunsuri lenesa acestor cetățeni, pe care nici nu se știe să măcar să o așeze în văzduh tuturor? Într-o asemenea manifestare trebuie să constituie obiectul unei intense acțiuni din partea organelor obștinești.

Semnalam, în concluzie, că gloriile de aspectele privilegiate la gospodăria civilizată a orașelor, dezbătute nu o dată în ziarul nostru, organele locale trebuie să acorde, așa cum reiese și din investigația de față — realizată împreună cu corespondenții noștri regionali — mult mai hotărît decît pînă acum, întreaga lor strălucire a zonelor urbane de periferie, să lupte cu perseverență ca să le ridice standardele urbanistic și edilitare.

Vasile NICOROVICI

„Excursie” în cartierul distracții Herăstrău din Capitală

Foto: Agerpres

(Urmare din pag. 1)

Pe lângă șoseaua națională, Bistrița are și o plute, cu nume de sat și oameni, cu datini și obiceiuri, cu întîmplări și povești. Sate frumoase, sate de oameni gospodari, sate cu case bogate înflorite. Cîrîbă, Ciocănești, Iacobeni, apoi stațiunea plină de farmec Vatra Dornei, după care, cu toponime tuburoase, locurile sînt Arini, Ortoaia, Crucea, Hoida, Broșteni...

Și alături, mereu Bistrița, Bistrița care devine tot mai puternică, Bistrița amintind de povestea Vitei Lipan, Bistrița cu faimoasele Toance, Bistrița pe ale cărei maluri copiii de geniu Ion Creangă săvîrșit-au una din nemurtoarele lui școli.

În derularea acesteia, fiecare popas e irepetabil, e cumva altfel, în infinite modalități. Te poți opri în orice sat, unde ceea ce obișnuieț numim „culoare locală” are un sens foarte concret, de la ospitalitatea oamenilor, pînă la cromatica străzilor ori tăcătura măiestrită în porți și ferestre. Te poți opri în Vatra Dornei, să străbăți parcul imens, cu vervețe aproape domestice, să cunoști orașul adunat într-o vale lungă și pitorească. Poți trece mai departe, pe firul Bistriței, spre miazănoapte, pe vestitul cot al Zugrenilor, unde apa descrie un cerc printr-o năvală de stînci. De aici, unde cerul se vede îngust, ca o lagună răsturnată, poți aborda, pe drumuri de un ceas cu mașina, din nou, Rarăul, ori să rămîi la cabana Zugrenilor de pe insula iscată din ape.

Cîci, negreșit Bucovina e în primul rînd muntii și obște, și astfel timpul i-l dăruit o puternică poartă, prin care, păstrîndu-l, intri într-un tîmpan de frumusețe.

Din ansamblul cromatic al naturii vor în firăsit în Bucovina

(Urmare din pag. 1)

cipe la acțiuni comune, îl sancționează cînd refuză, anatemizîndu-l. Justificîndu-se cîteodată ca „expresie a libertății lor de voință”, grupul constituit astfel apare în fond tocmai ca o formă de înăbușire a libertății tînrului. Aparent, între „prietenii”, unii tineri trăiesc o senzație eliberatoare dar fără să-și dea seama se lasă duși, alunecînd. Lipsa minimele personalități este, în asemenea cazuri, cauza evidentă. Unul sau cîțiva dintre tineri se erizează printr-o personalitate manifestată unori numai fizic. Nu o dată ne-am fost dat să auzim tinerii fălindu-se cu apartenența la grupul condus de Cutare sau Cutare, cunoscut cel puțin prin măștile lui. Dacă nu și prin fața de-a dreptul urîte. Așadar, dorîndu-și să fie el însuși, tînrul se desprinde de „dominația” familiei, sau scollii, sau uzinei și intră în dominația grupului, se supune unor reguli și conduite impozitate în grup cîteva ore pe zi. Inevitabil, caracterul în

integrat în viața „grupului”, de care acum se detașează, față de care au calificări critice pînă la descolțarizare. Își amintesc desigur, în timpul discuțiilor noastre, care trebuie să fie atitudinea firească, normală a unui tînr.

— Îți stii pe Eugen Petrescu? — Am înțeles. Pe cine? — Cu să nu? Mi s-a răspuns. E din gașcă. — Și ce părere aveți despre el? — Cum, ce părere?... Nu v-am spus? În vară tot sint băieți buni... — Cu alte cuvinte și Eugen Petrescu (elev în ultimul an la o școală profesională)? — Adevărat, desigur, dar a făcut niște prostii... — A făcut, într-adevăr, și n-a trecut multă vreme de atunci. Am reușit să intru în posesia unei scrisori a lui Eugen Petrescu, către prietenul său Serbu din armată. Scrisoarea e datată 7 februarie 1967. Într-un timp, Eugen Petrescu, al cărui fată a murit, s-a mutat la un unchi. Dar fată scrisoarea transcrie întocmai:

„Dragă Serbule, În primul rînd, să-ți fie

„Microsocietatea”

formare al tînrului este supus aceluși nefast influență, deformîndu-se, anatemizîndu-se. Adevărat, confirmă cei doi tineri. Dacă ești cu ei, nu poți să zici nu; intrai în horă trebuie să joci... — Văd că aveți bani, spun mai apoi. De unde? — Nu l-am furat, mi se răspunde pe un ton categoric. Avem părinți.

Părinții voștri știu unde vă aflați la această oră? — Ce-i interesează pe el unde sîntem? Dacă nu facem prostii, și el știu că nu facem, pentru ce ne-ar mai tine din scurt? Sistem de acum mari... — Da, firește, la 18 ani poți spune „sînt de acum mare” și poți face pe „domnul” purtînd cravată de la Fondul plastic cîntecă la cîntecă, pe „rentă” pîntecă. Din fericele nu mulți tineri de 18 ani își permit ziua, în amiaza mare, să piardă timpul pur și simplu în restaurant aeropenitului. Cei doi tineri afirmă că „nu fac prostii”, dar „cercul” lor se află în Piața Romană, și o parte dintre „prietenii” lor „fac prostii” despre care cei doi știu și — aflîndu-se împreună — le aprobă, sau, în cel mai bun caz, se prefac că nu le văd. Pe cei doi l-am văzut nu o dată împreună cu „prietenii” lor armonios

rustine că nu mi-ai scris pînă acum. Ați desprins din viața dată de grupului cu școală. Acum, cînd îți scriu, sînt (urmează o expresie intranspizibilă). Aștept să vină unchiul și să-mi scrie, să-mi scrie și-mi ia doarul. Nu cred că de data asta se mai poate face ceva. Dar m-am împăcat cu soarta. Dacă mă dai afară, pe să-livra profesori pe care am oțit, vînd ce se poate vinde mai repede din casă și mă ucheșc pînă se potoleșc lucrurile. Prin Romană nimic nou. Au început să se strîngă găștile. Se simte lipsa ta, dar îmi preungh cu Nicu și cu două ciomege, pe care le avem și nu umbliam fără ele. o să-i potolim pe toți. M-am bătut cu Ștefan în Romană. N-am avut nici un motiv. El mi-a dat o palmă — și eu i-am dat un pumn — și a început bătăia. Nu mă otră, dar s-a băgat Nelu și ne-a despartit. Și m-a tinut pe mine. Atunci m-a pocnit Ștefan cu genunchiul în ochi și mi l-a făcut cît sarmă. Acum m-am împăcat cu Nelu. A seară ne-am întîlnit cu Gabi și cu Anca. Am fost și am bătut o tuică la Poarta Albă și am discutat despre tine. Simbătă e ziua lui Gabi. Am vorbit să-ți facem o vizită mai tîrziu.

cu peste o lună și jumătate: dacă poți să ieși afară din unitate, scrie-mi. Chiar acum mi-am luat angajamentul că nu mai lipsește fată de bătrîna (mama) și de diriginte, care a spus că nu mai seară să-mi aranjeze prea mult. Dar nu cred că o să se mai duc mult cu școala. De neoc, baba (adică mama — n.n.) nici n-a fost la uzină. Așa că, dacă mă dai definitiv afară din școală, iau lucruri din casă în valoare de cîteva cîntecimi de lei și mă toposc. Dacă îți dai voie să ieși din unitate, scrie-mi ca să vin. S-a întors și Camilou, dar nu prea se bagă. L-a potolit armata, sper să nu se potolească și pe tine. I-am spus lui Gabi a seară că o să te îngrai în armată și s-a supărat. Acum e puză la școală. Cred că mă rolesc și eu după ora asta, că vine unchiul meu la școală.”

„Scrisoarea” nu mai are nevoie de comentariu, fiind expresia clară a punctului pînă la care poate fi alterată personalitatea unui tînr în cadrul unui astfel de anturaj. E o imagine deprimantă, tristă, despre lipsa de cultură, ignoranță, „cultul ciomegului”, dispreț pentru muncă și școală, dispreț pentru părinți. Seară de seară înurem, sprîngîndu-ne din beton sau levinînd pe scaunele restaurantelor, fără preocupări superioare, degradîndu-și personalitatea în poze teribile, sub tirania elementului de grup, sînerii din Romană și-au creat o lume a lor urîtă. Lipsii de supraveghere a familiei și a școlii, mai corect spus, ignoranță de familie și de școală, toleranță sau priviți cu indiferență de locatarii blocurilor din apropiere, de trecătorii grăbiți, cel cîțiva tineri din Piața Romană au înțeles că-și pot trăi viața așa cum îi tale cașul. Si au făcut-o.

Spre deosebire de adult (posează al unei experiențe de viață și de aceea capabil a-și alege prietenii după criterii bine precizate, apelînd la o motivație serioasă, la atitudinea comună în fața vieții), tînrul apare handicapat în alegerea pe care trebuie să-o facă. Cel mai mult deosebire relativ ușor acest handicapaș se orientează excelent gîsîndu-se de aur a adevăratei prietenii.

Sînt însă și alții care pînă în clipa cînd n-au devenit membri ai unui grup orărean n-au ridicat probleme nici părinților, nici școlii. Pentru aceștia, intrată, sau mai bine zis ademintă într-un „cerc” dubios, scăpăți de supraveghere necesară, poate exista o gravă amenințare morală. Un asemenea grup fi poate răscuci, le poate da „curajul” de a jigni, de a lovi necunoscuții, li poate sugera de la preocupările pînă atunci serioase, și poate constrînge la o falsă înțelegere a vieții, a datoriei față de cei din jur, față de societate. Anihilarea unei asemenea influențe nefaste impune cu necesitate, din partea principalilor factori educativi (familia, școala, uzina, organizația U.T.C.), care trebuie să colaboreze strîns între ei, asigurarea a ceea ce este hotărîtor la virșta marilor întreprinderi: supravegherea, dublată de încredere, și multă, foarte multă solicitare. Pentru un tînr finăr nu trebuie să i se la tot și nici să i se dea totul; dar în orice caz să i se răspundă la întrebări și frămîntări, să fie sprijinit în dorințele și aspirațiile specifice care îi împing spre cercul de prieten, unori prost alese. Numai astfel se va putea evita situația în care părinții își cunosc copilul în familie, profesorul pe elev la școală, maestrul pe muncitor la uzină, dar nici unul nu-l cunoaște pe tînr în ansamblul personalității sale în devenire, iar descoperirea golurilor și face pe tînrul, cînd tînrul a început să frecventeze un cerc de genul celui descris mai sus și care este departe, prin structura și scopurile sale, de viața și ideaturile tinerii generații.

Propun ca scrumiera să devină cuțit!

foileton de Nicuță TĂNASE

De ziua mea am primit un tort. Un tort ciudat. Îl numesc astfel pentru că în el am găsit următoarele (notăți, vă rog): o mătură cu coadă, o mașină de gătit-aragaz (fără butelie), un abajur, o dulce, un ghiozdan, o scrumieră, un fier de călcat tip „elegant”, un cuțit cu masa o uzi (fără flori), un actor 6/9, o cutie cu ace de gîndie și multe altele, toate în mîrîmne naturală.

Printre ele și o felicitare. Eram gratulat, cum se spune în Ardeal, de I.C.R.M. (Intreprinderea Comercială și Industrială pentru Producere Metalchimică și Materiale de Construcții) București, pentru faptul că am reușit să trăiesc atîția ani fără reparații capitale. Iar, sub „la mulți ani” un P.S.: „După ce vă trece ziua nașterii, aduceți-ne, vă rugăm, tortul înapoi”.

M-am dus cu el: — Ați fost foarte draguți. Nu știu cum să vă mulțumesc. Nu trebuia să vă deranjați chiar în așa hal. — Ați fost foarte draguți do, că ne-ați adus tortul înapoi.

— Am adus. Dar de ce mi l-ați trimis? — De „exemplu”. După această explicație am fost invitat în sala de festivități a I.C.R.M.-ului București. Sala era frumos ornamentată. Ghirlandele de flori, lozinci: „Nu mai rupeți flori, copii!”, „Nu vă apăcați în ațări!”, „Nu vă mîșcați în inimă noastră”, „Nu se găsește pădurea de Davila!”... Pe pereți, aninate, ghiozdane, mașini-aragaz, scrumiere, fiare electrice de călcat tip „elegant”, actori 6/9... Exact ca în tortul ciudat al „zilei mele”. Într-un tort primit de mine și această sală era o simțu deosebită: sala avea aerul unui tribunal, iar la masa prezidențială patrona comisia de recepție a I.C.R.M.-ului. Președintele comisiei, după ce se făcuseră liniște, a zis:

— Sînt delegatul cooperativei meșteșugărești „Dorobirea” din Turda. — A intrat. Am auzit. — Tovarășe delegat, ești obosit? Poți răspunde la întrebările noastre? — Nu sînt obosit. Am venit în vagonul de dormit. Acult. — Ne-ați trimis, din Turda, 1500 de mături cu coadă... — Am văzut că le-ați primit. Una din ele este aninată chiar deasupra capului meu. Pentru ce am fost invitat aici ca să le luați înapoi. Ai ceva de spus? — Nu.

— Au intrat alți doi delegați. Unul de la I.U.I.U. (Intreprinderea de Utilitate a Industriei Ușoare) Tg. Mureș și altul de la I.I.S. (Intreprinderea Industrială de Stat) „Tehnopol”-București. A zis primul: — Eu sînt cu cuțitele de masă tip A. Sînt de la Tg. Mureș. — V-am respins 4800 cuțite. Au crăpături accentuate la locul îmbinării cu mînerul, iar lama nu tale. — Eu sînt din București, cu scrumierele. De ce le-ați respins? — Au defecte. Părțile exterioare ale scrumierelor nu sînt slefuite. Sînt foarte tăioase. — M-am ridicat și am spus: — Onorat „tribunal”, vă rog să mă lertați, dar d-nașterii sîntei schematici, lertați-mi expresia. Lucrați birocratic. Respingeți cuțitele, care au crăpături și nu tale, respingeți apoi scrumierele, care n-au crăpături, dar în schimb tale. De ce nu vă orientați? Vindeți cuțitele drept scrumiere (au crăpături) și scrumierele drept instrumente de tăiat. — Să între alți delegat, a zis președintele comisiei de recepție, neluînd în seamă intervenția mea.

A intrat alți delegat, care a zis: — Eu sînt din București, cu scrumierele. De ce le-ați respins? — De la unde ești? — De la Satu Mare. Eu sînt cu mașinile-aragaz. Cîte ați respins luna asta? — 72 de buciți. Au emailul desprins, grătarele sparte, plitele și capacele îndoite. — Fain! — Cum adică, fain? Vă respingem marfă în valoare de 114000 lei și d-ta zici că e... — E fain, că am putut face, cu această ocazie, rost de o delegație la București să-mi vîd sora. E sănătoasă, o duce bine cu bărbatul ei, are un copil, are note bune... Pe lîngă bucuria pe care mi-ai făcut-o, cu vizitarea surorii mele, mai contează marfa respinsă de do.?

S-au perindat prin fața „instanței” delegații de la „Electrometal”-Cluj care au trimis I.C.R.M.-ului abajururi defecte, cei de la „Victoria”-Oradea, care au trimis să bage în comerț cîteva mii de dulci necorespunzătoare, delegatul „Stăruinței”-București, cu ghiozdanul respins, cooperativa „Fotografia”, care a trimis 16000 fotografii de autori 6/9 cu defecte. — S-au perindat prin fața „instanței” toți delegații unităților din țară care, într-o singură lună a trimestrului în vigoare (adică trimestrul II anul 1967), au trimis măruri necorespunzătoare I.C.R.M.-ului. — Sînt eu și eu, ridică valoarea mărurilor respinse într-o singură lună: 3146500 lei. Adică trei milioane o sută patruzeci și șase de mii cinci sute lei.

— Astăzi seară, în aceeași sală de festivități, se săvîrșea oarecînd mare performanță în materie de nepăsare față de calitatea produselor. — Le-am dus tortul. Să-l consume delegații sănătoși.

Prezum cîntecule, jocurile, teșturile, cusăturile, ceramica, obiecturile, feul de a-și găti bucatele al oamenilor de aici tîne de același fabulos folclor. E pe de parte, o artă culinară sub arpa pădurii, care tîne de munte. Se află pe aici cîte o groază pastramă de mistreț ori de cerb, după cum localnicii știu prețios în multe chipuri, care de care mai apetisante, păstrîndu-și lipanul, mreana și cleanul. Dar buctăria folclorică în Bucovina e respectabil reprezentată prin sarmalele zemoase cu afumătură, cîmăți trandafiri de purcel, sîmnea „la țigă”, ca să nu mai vorbim despre multele mîncăruri tradiționale de pe stînci, între care balmușul e un fel de voievod.

Pîcătul e salutar e faptul că prin restaurantele și cabanele Bucovinei au început să se învecă tot mai mult asemenea bucate. Deci, o atrăgătoare invitație de bună poartă, care justifică propunerea noastră de a se tipări lista bucatelor bucovinene.

Înceind rîndurile de față despre dulcea Bucovinei, autorul își împărțeste nemulțumirea de a nu fi putut spune tot ce se poate spune despre aceste melezguri. Regretul de a nu fi apropiat cîntecului și codrul secular al Sîlătorei, rezervație naturală de mare întindere, cîmpurile cu flori de la Bosanci și Moara, rezervațiile ale vesticilor artiștii miniaturiştilor doveză ale dragostei poporului față de „părintele” Moldovei se întîlnesc la Putna și alcătuiesc o atmosferă de nobilității interioare, de elevație și omagiu. Și, sînt auzi parca de departe, bînd neodîhnite, ecorile Sucevei, pe care Putna le captează cu un imens timpan.

Pastel bucovinean

Total e atît de minuoș chibzuit, detaliul este atît de bine încadrat în ansamblu, iar ansamblul se alcătuieste într-atît din detaliile lui, încît, privindu-l, ai senzația certă a perfecțiunii și irepetabilității. Acestea sînt omenești se numesc Voronet, Humor, Moldovița, Arborea, Sucevița, cîtoroi ale lui Ștefan cel Mare și Petru Rareș, Luca Arbore și Movilești. De pe păduri, de pe dealuri, de pe cămășile fetelor și nevestelor, de pe flori, culorile le trec pe pereți și ne vorbesc viu, uluitor de proaspăt, de peste 400 de ani.

Voronetul, neuitatul Voronet, e situat la capătul unor păduri, cu toate culorile aprinse, ca o navă pornită să parcurgă, imbatabilă, timpul. E aici acel chip bălan și simplu al domnului Ștefan cel Mare; se află la Voronet mormîntul lui Danil Sihanțiu; se aude, bătînd cîte seară, un clopot bătrîn, ale cărui sunete chea-

mă din taina pădurilor numele celui mai mare domn al Moldovei. — Într-un triunghi alungit, cu virful la Vatra Moldoviței, sînt aceste trei monumente în vîile Cîmpulungului și Humorului. Trei puncte de culoare pe care călătorul le pipăie cu sufletul în aceeași singură zi. Dar mai căsăta locurile din locuri felurite simt că trebuie să zăbovească vîzute ulițe vechi parcă scobite în văzute, unde ușile, cu obloane de fier forjat, amintesc meseriei de demult. — Din timpurile trecute, orașul a rămas în contemporaneitate prin multă simț de construcții elegante, străzi largi, într-un peisaj în care mîna arhitectului, a constructorului au căsătat locurile întru o personalitate. Dar Suceava are și alie rezonante.

pagina economică

Efectele perfecționării sistemului informațional la întreprinderea textilă „Dacia”

Pornind de la cerința raționalizării, mării eficienței și operațiivității muncii de conducere în întreprindere, Ministerul Industriei Ușoare a inițiat în acest sens o largă acțiune de cercetare la întreprinderea textilă „Dacia” din București. În cadrul acestei acțiuni, un obiectiv deosebit de important l-a constituit perfecționarea sistemului informațional. La ce concluzii s-a ajuns?

Sistemul de informare, folosit pe diferite trepte de conducere, se baza pe cifre medii ale realizărilor obținute în cadrul unei brigăzi, unui schimb, zi, decadă, lună, trimestru, astfel că aprecierea activității se făcea pe baza procentului sau diferenței realizărilor față de plan, la nivelul respectiv. În secția țesătorie, de exemplu, pentru informarea șefului de brigadă, șefului de schimb și a șefului de secție, se întocmeau situații centralizatoare cu realizările zilni-

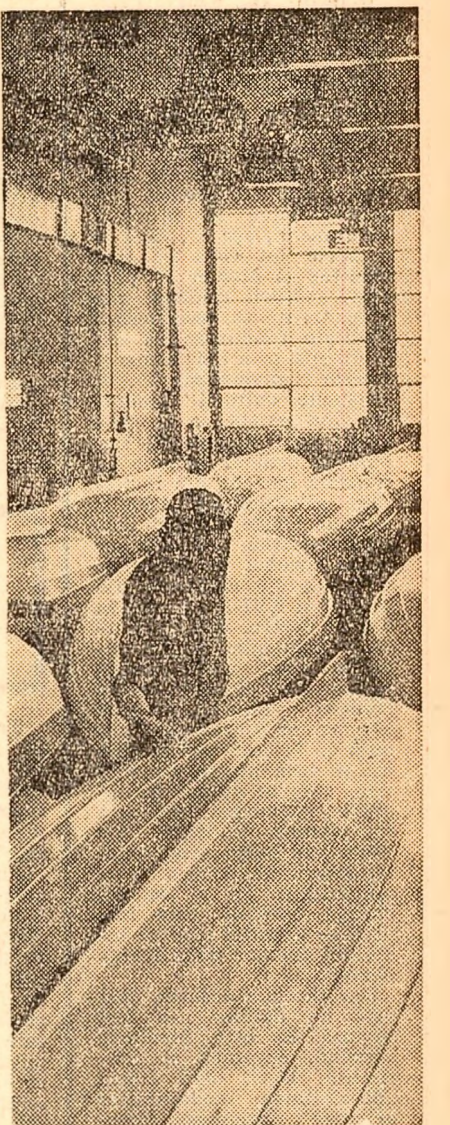
ce și realizările cumulate pentru toate utilajele pe care aceștia le aveau în supraveghere. Pentru obținerea cifrelor medii, realizate pe diferite trepte, se prelucrau zilnic, în diverse situații, circa 15.000 de cifre. Prelucrarea acestora greoaie întrerupea circulația informației, înținzând luarea deciziilor cu una și chiar două zile. Personalul folosit pentru construirea acestei „piramide” zilnice a cifrelor nu contribuia cu nimic la activizarea secției, ci numai la întocmirea de situații. Aceste cifre medii își găseau eficacitate în aprecierea în deplină măsură neîndeplinirii sarcinilor de plan la totalitatea utilajelor. În aceste condiții, întreaga muncă de conducere era determinată de aceste rezultate medii, iar sensul și conținutul deciziilor luate erau îndreptate, în special, spre rezolvarea cazului mediu.

Ca să ne dăm seama de carențele acestui sistem informațional, ne vom folosi de un exemplu. În secția țesătorie, până în ziua de 23 ale lunii trecute, realizarea medie, totală a planului arăta o depășire de 102,4 ml, adică o îndeplinire de 102,4 la sută. Examinând situația în lumina cifrelor medii, se pare că secția a mers bine, că rezervele interne au fost valorificate, că forțele au fost bine folosite. În spatele acestor cifre se ascund, însă, importante rezerve interne în folosirea utilajelor și a forței de muncă. Deși planul zilnic era îndeplinit la nivel de brigadă, schimb și secție, totuși exista un număr însemnat de utilaje în cadrul fiecărei brigăzi la care planul nu era îndeplinit și asupra cărora trebuia concentrată în mod operativ atenția cadrelor de conducere.

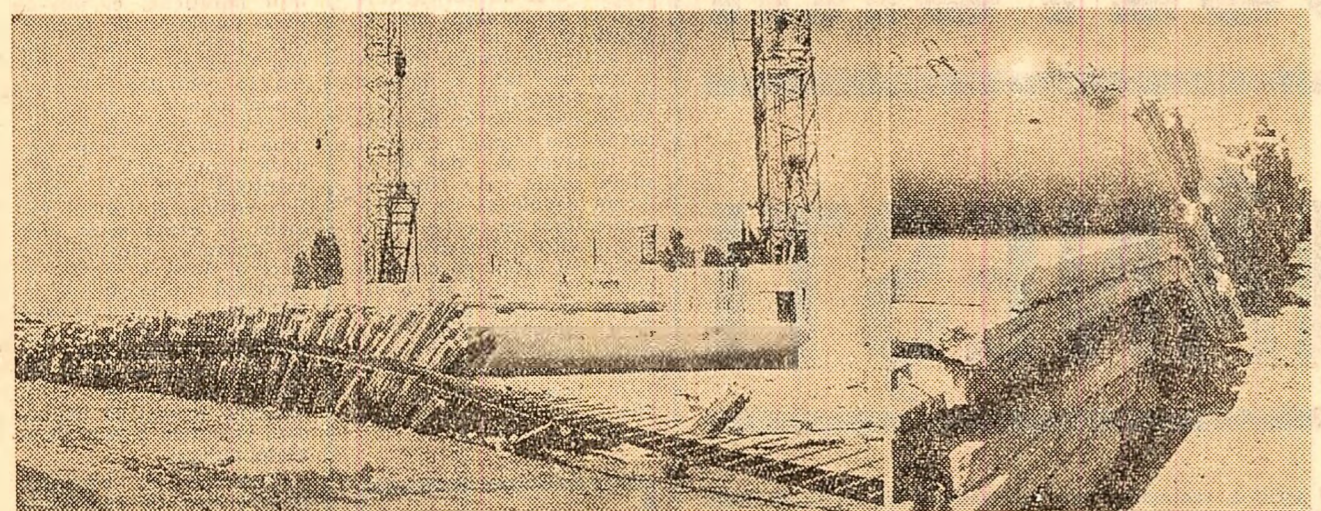
Acest mod de informare, care nu oferea posibilitatea de a se interveni prompt pentru înlăturarea neajunsurilor, era generalizat pe întreaga întreprindere.

Studierea atentă a sistemului informațional, bazat pe cifre medii, a dus la concluzia că el nu asigură descoperirea „punctelor slabe” în desfășurarea procesului de producție și nici operativitatea necesară pentru înlăturarea lor. De asemenea, el nu dă o orientare concretă cadrelor de conducere asupra locurilor de muncă și utilajelor spre care trebuie să-și îndrepte imediat atenția. Acest sistem a dus, totodată, la folosirea unui mare număr de formulare și situații pentru care se consumă un volum important din timpul de lucru al funcționarilor și al cadrelor de tehnicieni și ingineri.

Ca să se asigure un control operativ și cuprinzător asupra mersului realizării planului și să se înlăture deficiențele amintite, a fost elaborat și introdus, de la începutul acestui an, în mod experimental, un nou sistem de informare internă zilnică, care evidențiază numai abaterea pentru cazul individual negativ și cazul individual pozitiv deosebit.

C.I.L. Reghin: Se execută finisarea unui nou lot de amborcațiuni. Foto: S. Cristofan

Depozitul de prefabricate al I.C.M. 1 din cartierul Titan din Capitală. Iată cum arată un rastel cu cca. 300 panouri prefabricate, care s-au dărâmat în ziua de 20 mai a.c. Deocamdată nu se cunosc pagubele. Ar trebui să fie calculate și imputate celor vinovați de „bună” depozitare a panourilor respective. Foto: A. Cartolan

(Urmare din pag. 1)

șilor forului nostru tutelar, care nu au fost la început clare.

— Metodologia trimisă inițial de Ministerul Industriei Chimice prevedea ca în calculul capacităților de producție să se pornescă de la producția medie realizată de fiecare secție și instalație. Recent, după ce unele studii erau gata, ministrul ne-a trimis alte instrucțiuni, indicându-ne să luăm în calcul producția obținută în decada cea mai bună din luna cea mai bună a ultimelor douăsprezece luni. Se înțelege, refacerea studiilor ne-a obligat să reanalizăm situația existentă, să facem noi calcule. Pe lângă timpul pierdut, noi considerăm că nici calculele întocmite după această ultimă metodologie nu corespund realității, concluziile nu sînt cele mai bune. Și iată de ce. Noi avem multe procese catalitice. În perioadele după reziții și schimbarea catalizatorului, instalațiile au o producție mult mai mare, ca apoi aceasta să scadă treptat. Dacă în studii avem în vedere numai perioada de vîrf, este clar că am neglijat timpul în care instalațiile lucrează cu un randament mai scăzut, ceea ce nu este corect.

— Desigur, nu putem să trecem cu vederea cele relatate de directorul tehnic al Uzinei de fire și fibre sintetice Săvinești. Este clar, Ministerul Industriei Chimice nu a luat cont de condițiile reale ale uzinei. De fapt, alți la Săvinești, cit și la Combinatul chimic Borzești ni s-a relatat că sprînjul forului tutelar nu s-a făcut suficient simțit în această acțiune. Nici un specialist din minister nu a ajutat concret cadrele din întreprindere în analiza fenomenelor economice, în elaborarea de măsuri. „Cînd asemenea specialiști au fost în regiune — ne-a spus tov. Emil Doinici, șeful secției economice a Combinatului regional Bacău — al P.C.R. — aceștia au trecut „în fuga mașinilor” prin unități, s-au „informat” asupra studiului acțiunii și cu aceasta și-au socotit misiunea încheiată.”

— La FABRICA DE CIMENT BICAZ, unitate etalon a Ministerului Industriei Construcțiilor, am remarcat aici temeinicia cu care s-a căutat să se determine rezervele de capacitate, necesarul de personal la fiecare agregat și loc de muncă și posibilitățile de îmbunătățire a raportului dintre muncitorii de bază și auxiliari.

Întreprinderile „etalon”

narea organizării producției au fost duse la capăt, finalizate. Ba, mai mult, o bună parte dintre ele nici nu au fost măcar abordate pînă acum. Ingerul șef adjunct al fabricii încercă să justifice: „Elaborarea aspectelor nomenclaturale generale — lucrări ample, efectuate în fiecare secție, pentru precizarea amănunțită a schemelor tehnologice, amplasării agregatelor și utilajului, posturilor de muncitori și tehnicieni, a timpului afectat diferitelor operații și faze de lucru — a mobilizat numeroase cadre tehnice și economice din secțiile și servitiile întreprinderii”. Dar, a fost atât de stringent să se alcătuească aceste nomenclatoare? Fără ele nu se putea face o analiză critică serioasă a situației existente, nu se putea preciza ce trebuie întreprins în viitor pentru îmbunătățirea conducerii și organizării producției? Iată întrebări la care cadrele din conducerea fabricii ne-au răspuns invariabil: „O dată întocmită, nomenclatoarele sînt necesare. Fără ele însă renunța la ele, dar... forul tutelar a cerut cu insistență să se pornească tocmai de la elaborarea lor”.

Acesta a socrții oportuni ca numele anumite laturi ale organizării producției să fie analizate, celelalte fiind socotite ca auxiliare, necesitate pentru specificul fabricii. Considerăm că asemenea obiective, cum sînt: analiza gradului de ocupare și folosirea personalului tehnic și administrativ, studiile privind programarea și urmărirea operativă a producției, organizarea controlului tehnic de calitate, variația productivității muncii în cadrul schimbului, între schimburi și în cursul lunii prezintă o importanță majoră pentru întreprindere și nu trebuiau complet neglijate.

După cum aminteam, în unitățile vizitate s-au cristalizat încă de pe acum anumite măsuri în vederea perfecționării activității productive. Dar, o asemenea tendință este încă firavă și mai ales, nu este deloc generală. La Uzina de fire și fibre sintetice Săvinești ni s-a vorbit, de pildă, că analiza sistemului informațional economic a scos la iveală anomalii grave în organizarea evidenței primare, contabile și statistice din întreprindere. S-au găsit aici peste 300 de formulare de evidență tehnico-operativă netipizate, precum și un număr exagerat de mare de situații statistice pentru forul tutelar și pentru alte organe economice. Am întrebat: concluziile vă vor ajuta cu ceva la îmbunătățirea, în viitor, a organizării sistemului informațional economic din uzină?

— Sîntem încă în faza inițială; urmează să selectăm documentele și să trecem la tipizarea lor — ne spune economistul Alexandru Neamtu, șef serviciului planificarea.

— Ați observat în discuție că sinteti obligati să faceți prea multe rapoarte către forul tutelar.

— E adevarat. Noi nu înțelegem, de exemplu, ce nevoie are Ministerul Industriei Chimice de raportul telefonic zilnic privind „mişcarea cisternelor”, sau de o serie de situații lunare și trimestriale foarte detaliate — cereașuri întregi de hîrtie — a căror întocmire răpește din timpul cadrelor noastre.

Pe șantierul uzinei „Electroputere”-Craiova

DISCREPANȚĂ ÎNTRE „VALORIC” ȘI „FIZIC”

La marea uzină crătovenă, „Electroputere”, se execută, în lumina Directivelor Congresului al IX-lea al partidului privind dezvoltarea industriei electrotehnice, importante lucrări de investiții. În acest caz urmează să fie puse în funcțiune o secție de aparataj electric de înaltă tensiune și alta de ansamble sudate, o hală pentru montajul locomotivelor. Totodată, va începe construcția unor noi obiective: turnăria de neferoase, secția de transformatoare de mare putere, laboratorul de înaltă tensiune. Valoric, investițiile planificate în 1967 se ridică la aproape 100 milioane lei, parte din ele trebuind să fructifice încă din trimestrul III. Execuția lor a fost încredințată unui șantier de construcții speciale, industriale și montaj (I.C.S.I.M.) București.

Uzina a dobîndit în decursul anilor, prin produsele pe care le fabrică, un bun renume atât în țară cât și peste hotare. Dar șantierul care execută noile obiective, cum își îndeplinește sarcinile de plan? În ansamblu, planul valoric de investiții a fost depășit pe perioada care s-a scurs din acest an. Judecînd după cifrele raportate de constructor și beneficiar s-ar putea spune că ei și-au făcut pe deplin datoria. Dar, în spatele depășirilor globale se ascund serioase rămîniți în urmă la lucrările de construcții-montaj. Stadiul fizic nu corespund prevederilor din grafice. Din volumul de lucrări stabilit pe sesterul I la secția de aparataj, în patru luni, s-a realizat doar ceva mai mult de jumătate, iar

la cea de ansamble sudate, sub 50 la sută. Trebuie precizat că ambele secții au termen de punere în funcțiune trimestriul II.

Cum se explică neconcordanța între „valoric” și „fizic” în îndeplinirea planului de investiții? Mai întâi, este vorba de modul defectuos în care factorii care concurează la realizarea investițiilor de aici s-au ocupat de asigurarea unor condiții hotărîtoare pentru desfășurarea în ritm susținut a lucrărilor. Să exemplificăm. Pentru instalația de galvanizare de la secția de aparataj, soluția de montare a redresoarelor a fost predată... la 3 aprilie. Mult timp au lipsit și clevetone de tablă etiată, pe care constructorul a început s-o primească abia la sfîrșitul lui aprilie. La stadiul de probă A.E.G., documentația de execuție a fost predată cu mare întârziere, ceea ce a creat greutăți în aprovizionarea șantierului cu cabluri. Montajul a început la 28 martie, în loc de 10 ianuarie. Pentru secția de ansamble sudate documentația a fost definitivată abia la 17 martie. Ca urmare, au apărut mari rămîniți în urmă. La 22 aprilie hala nu era încă s-cu complet, pardoselile erau executate doar în proporție de 75 la sută, iar din cei 7.760 mp de tencuială interioară s-au realizat doar 500 mp.

Este absolut necesar ca Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini să intervină de urgență pentru a se asigura o desfășurare normată a execuției în acest an. Totodată, se impune ca proiectantul, beneficiarul și constructorul, cu sprijinul ministrului, să ia toate măsurile față de întârzieri, pentru începerea la timp a noilor capacități de producție prevăzute în planul pe c-est an. Iar, ca titular de investiții, Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini trebuie să manifeste maximă exigență față de realizarea investițiilor de la „Electroputere” — uzină careia în cincinal îl revin sarcini deosebit de importante.

Studii peste studii... Cînd se vor finaliza?

Nu trebuie, totuși, să se înțeleagă că aceasta a fost singura cauză care a dus la lărgăvănarea aprofundării unor studii. Fabrica de ciment din Bicaz. Faptul este și o consecință a modului în care conducerea tehnico-administrativă a privit acțiunea de organizare științifică a producției și a mun-

ÎN CONSTRUCȚIE LA ORADEA O FABRICĂ DE MOBILĂ

In zona industrială din vestul orașului Oradea au început să prindă contur viitoarele construcții ale noului fabrici de mobilă al cărei fundament s-a pus de curînd. Constructorii montează acum șilpii pereților halei de fabricație, cea mai importantă parte a viitorului obiectiv. Aici se va desfășura înregul proces tehnologic pe o suprafață de 10.000 metri pătrați, fără ca între sectoarele de lucru să existe pereți despărțitori. Structura construcției este prefabricată integral. De altfel, și la celelalte obiective, între care magazia de materiale inflamabile, grupul de uscare, pavilionul administrativ, se remarcă utilizarea aproape în exclusivitate a prefabricatelor (Agerpres)

Miting de solidaritate cu lupta poporului vietnamez

Delegația Uniunii tineretului celor ce muncesc din R. D. Vietnam, condusă de Hoang Dinh Song, membru al Biroului Permanent al C.C. al Uniunii, care întreprinde o vizită în țara noastră, la invitația C.C. al U.T.C., a sosit sâmbătă în orașul Iași. Delegația a vizitat printre altele Fabrica de antibiotice, Universitatea „Al. I. Cuza” și a fost primită la Comitetul regional Iași al P.C.R. de primul secretar, Mitu Dobrescu.

După-amiază, la Casa tineretului, oaspeții au participat la un însuflețit miting de solidaritate a tineretului ieșean cu lupta dreaptă a poporului vietnamez împotriva agresorilor americani. Conducătorul delegației tineretului vietnamez și-a exprimat cu acest prilej satisfacția de a fi cunoscut succesele pe care poporul român le dobindește în toate sectoarele de activitate, subliniind că pretutindeni pe unde a trecut delegația a fost înconjurată cu deosebită căldură și dragoste. Folosim acest prilej — a spus vorbitorul — pentru a adresa mulțumirile noastre călduroase Comitetului Central al P.C.R., guvernului României, poporului și tineretului dv. pentru valorosul sprijin politic, material și moral acordat poporului vietnamez în lupta sa nobilă pentru apărarea libertății și ființei naționale, împotriva imperialismului american.

Participanții au adoptat o moțiune de solidaritate cu lupta poporului și tineretului vietnamez. (Agerpres)

VIZITELE MINISTRULUI AGRICULTURII DIN IRAN

Sâmbătă dimineață, delegația iraniană condusă de Ismail Rishi, ministrul agriculturii, însoțită de Triță Făniță, secretar general în Consiliul Superior al Agriculturii, a vizitat Complexul de creștere și îngrășare a porculor de la Ulmeni, Stațiunea de mașini și tractoare de la Târtașești și Școala profesională de mecanici agricoli din această localitate. Oaspeții s-au interesat de dotarea, organizarea și relațiile stațiunii cu cooperativele agricole pe

care le deservește și de organizarea pregătirii cadrelor necesare agriculturii. Tot în cursul dimineții, membrii delegației au făcut o vizită la uzinele „Semănătoarea” din Capitală, unde le-au fost prezentate diferite tipuri de mașini agricole. Oaspeții și-au exprimat dorința de a încerca unele din aceste mașini în agricultura iraniană.

După-amiază, delegația a vizitat Muzeul Satului. (Agerpres)

Cronica zilei

O delegație economică condusă de Dumitru Bejan, prim-adjunct al ministrului comerțului exterior, a plecat sâmbătă după-amiază în Austria, unde va face o vizită de câteva zile.

Sâmbătă s-au încheiat lucrările Simpozionului internațional de geomorfologie aplicată, care s-au desfășurat timp de trei zile în sala Dalles din București. Organizat de Comitetul Național de geografie, în colaborare cu Uniunea Internațională de geografie și cu sprijinul Academiei și Ministerului Învățământului, simpozionul a reunit o cascadă de profesori din țările europene, americani, sovietici și japonezi.

Colectivul Teatrului de Stat al R. D. Germane „Deutsches Theater”, care a făcut un turneu în țara noastră, a părăsit Capitala. (Agerpres)

Încheierea lucrărilor colochiului internațional de turism

Sâmbătă s-au încheiat în Capitală lucrările colochiului internațional cu tema „Turismul — mijloc de cunoaștere a istoriei și culturii popoarelor”. În cursul dimineții, au fost prezentate referatele „Folclorul spiritual al poporului român” de Alexandru Amulescu, secretar științific al Institutului de folclor, și „Turismul și perspectivele sale în România” de Gheorghe Teodorescu, vicepreședinte al O.N.T. Cu vîntul de închidere a fost rostit de Nicolae Bozdog, președintele Oficiului Național de Turism.

În cursul după-amiezii, participanții la colochiu au vizitat sala Palatului Republicii Socialiste România și Galeria de artă.

În cinstea lor președintele O.N.T. a oferit un dineu la restaurantul „Pescearus”. (Agerpres)

A apărut nr. 2 al revistei „MAGAZIN ISTORIC”

Revista cuprinde, printre altele, articolele: Aduceam Columna, de HADRIAN DAICOVICIU; Teoarea noastră ar fi o crâmă (Scrisoarea intelectualilor români către Ion Antonescu); Amurgul janiolilor (de Agonia Rechinului fascist), de GH. LIVĂNESCU; Socialiștii români la Zimmerwald, de NICOLAE COPOLU; Flavio Biondo, 1453: A ce daci care vorbese o limbă latină, de ȘTEFAN BIRSA-NEȘCU; Enigme ale istoriei: A parțelatul Manfred von Killinger la complotul împotriva lui Hitler?, de PETER ILLI, N. MEIANU și N. AURELIU; Soarele răsărite în întuneric (Astronomul N. Coculescu în Senegal), de SAVA IANCOVICI; Conferința de la Ialta (II); Din istoria școlii românești de sociologie, de H. H. STANIL; „Culoana cerului” la Roma, de R. VULCĂNESCU; Sfârșitul vulturului înălțat pe stințele din Sfînta Elena; Arta albă și izotopiile radioactive, de GEBHARD BLUCHER; Domnișorul Cusa în exil, ales deputat în țară, de I. DORNEANU; Memori (II), de C. ARGETOIANU; Parola „Pierandrea” albastru, de NICOLAE GOLDBERGER. Sumarul revistei mai cuprinde numeroase alte articole, un panoric editorial, mozaic, poezia redacției etc.

O manifestare a prieteniei româno-bulgare

Giurgiu, oraș al cărui nume este strâns legat de istoria prieteniei popoarelor români și bulgari, de lupta comună pentru libertate, a găzduit sâmbătă o manifestare consacrată împlinirii a 91 de ani de când marele poet și erou național bulgar, Hristo Botev, emigrat pe meleagurile noastre, a plecat de aici spre patrie, împreună cu tovarășii săi de luptă, pentru a lua parte la glorioasa răscoală de eliberare națională a poporului său.

Bătrînul port românesc era înveșmîntat în strale sărbătorești. Pe frontul gării fluviale era înscris în limba română și bulgară urarea „Trăiască în vece prietenia româno-bulgărească”. Pe cheul de acostare domnea o vie animație. Aici și-au dat întâlnire numeroși localnici, care își amintesc cu mîndrie că orașul Giurgiu, unde un comitet revoluționar bulgar pregătise și proclamase răscoală națională a poporului vecin și prieten, avea să fie denumit pentru acele vremi de către un istoric bulgar, un călător român, secretar al Comitetului regional Russe al P.C. Bulgar. Ei au fost salutați de Serghe Petculescu, secretar al Comitetului regional București al P.C.R., și de alți reprezentanți ai organelor de partid și de stat regionale și orașenești. Au fost prezente și Georghii Bogdanov, ambasadorul R. P. Bulgaria la București, și membri ai ambasadei. Un mare număr de pionieri au oferit oaspeților de peste Dunăre buchete de flori.

Cei prezenți se aflau pe locul unde, în 1876, s-a îmbarcat Hristo Botev, în fruntea celor 200 de cetățeni bulgari, pentru a lua parte la răscoală. În aceea vreme, trecerea Dunării prezenta însă dificultăți, deoarece puterea otomană împiedica revenirea în țară a patrioților bulgari aflați în România. Locuitorii orașului Giurgiu i-au ajutat atunci în acțiune pe patrioții bulgari.

Sâmbătă dimineață, la Giurgiu, cetățenii români și bulgari s-au întâlnit într-un însuflețit miting consacrat memoriei poetului revoluționar, identificat cu aspirațiile poporului său, Hristo Botev.

Despre străvechea și puternica prietenie româno-bulgară au vorbit, în cadrul mitingului, Ion Pirvici, președintele Sfatului popular orașeneț Giurgiu, și Wilko Vilkov, președintele Sfatului popular al orașului Russe.

Sentimentele de unitate și teinică prietenie dintre cele două popoare vecine și-au găsit grațioasă expresie în

cuvințele „Prietenie veșnică” soandate în limba română și bulgară de mulțimea aflată pe debarcadere și însoțite de prelungi salamații.

În acordurile unui solemn au fost depuse coroane de flori din partea Comitetului executiv al Sfatului popular orașeneț Giurgiu, precum și a comitetelor regional și orașeneț Russe ale P.C.B., sfaturilor populare regional și orașenești și a unor organizații obștești locale.

Solemnitatea s-a încheiat cu un bogat program susținut de artiști profesioniști și amatori din Russe. Pe platforma din fața gării fluviale răsuna versurile poeziei „La despărțire” a lui Botev, care au înflăcărat pe patrioții bulgari în lupta lor dreaptă pentru dobîndirea idealului scump al eliberării naționale. Români și bulgari se prind în dansuri specifice folclorului celor două popoare.

„În aclamațiile puternice ale gazdelor, oaspeții își iau rămas bun. O dată cu ei, pe nevăz s-au îmbarcat reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, invitați să ia parte la sărbătorirea evenimentului pe malul bulgăresc.

Omagiul adus prin această manifestare lui Hristo Botev, tututor lupătorilor care cu nouă decenii în urmă și-au dat viața pentru eliberarea Bulgariei, a constituit o nouă mărturie a sentimentelor frățiești și a tradiționalelor relații de bună vecinătate dintre cele două popoare, dintre România și Bulgaria. (Agerpres)

SPORT

Ieri, reputatele și, în ultimii ani, mereu pretendențele principale la lucrarea titlului de campion mondial — Dinamo și Steaua — au susținut meciul decisiv al campionatului pe anul în curs. Victoria a suris echipei Steaua (scor: 17-11) după un joc în care a avut permanent inițiativa.

Handbalistii de la Steaua, noii campioni ai țării, antrenorul Iv. (I. Kunst-Ghermănescu) își văd încununată strădania depuse în lupta pentru cistigarea celei mai mari competiții interne. Acest frumos succes coincide cu anul cînd clubul lor își serbează 20 de ani de existență prodigioasă.

În turul III al probei de simplu bărbați din cadrul campionatelor internaționale de tenis de la Paris, Tirić a fost înțrecut de australianul Newcombe în cinci seturi: 6-3, 3-6, 6-3, 4-6, 6-3. În partida intrucupă cu Contet (Franta), Năstase a cistigat cu 4-6, 2-6, 6-4, 6-1, 6-3.

În lupta de fotbal Austria-Anglia, desfășurată la Viena, s-a încheiat cu scorul de 1-0 (1-0) în favoarea englezilor. A marcat Ball (min. 21).

Ședința Biroului Consiliului General al U.C.F.S.

În ziua de 27 mai a.c. a avut loc ședința lărgită a Biroului Consiliului General al U.C.F.S., la care au participat membrii Biroului Federației Române de Fotbal, activiștii pe linie de sport, ziariștii.

În cadrul ședinței s-a dezbătut comportarea fotbal necorespunzătoare a jucătorilor noștri în meciul de fotbal cu reprezentativa Elveției și s-a hotărât:

- Desărcinarea tovarășului Gheorghe Popescu din funcția de președinte al Federației Române de Fotbal;
- Desărcinarea tovarășilor Ilie Oană și Ștefan Covaci din funcția de antrenori al lotului reprezentativ și eliberarea tovarășului Nicolae Stănescu din funcția de medic al lotului;

Compoziția echipei care au jucat în meciul cu Elveția au primit un sever avertisment, aplicându-li-se și alte sancțiuni pe linia cluburilor din care fac parte;

Tovarășul Ion Dumitrescu, vicepreședinte al Federației Române de Fotbal, a fost însărcinat să îndeplinească atribuțiile funcției de președinte al Federației;

Pentru pregătirea echipei naționale, în vederea înlăturării cu reprezentativa Italiei, va fi stabilit un colectiv de antrenori și medici.

Biroul Consiliului General al U.C.F.S. a hotărât ca în continuare să fie luate și alte măsuri menite să ducă la îndeplinirea sarcinilor stabilite pentru creșterea calității fotbalului nostru.

vremea

Ieri în țară: Vremea a fost în general frumoasă, cu cerul variabil, mai mult noros în jumătatea de nord-est a țării. Averse izolate s-au semnalat în Transilvania și Dobrogea. Vîntul a suflat potrivit, cu unele intensificări locale din sectorul nord-vestic. Temperatura aerului a înregistrat o ușoară scădere în Transilvania, Moldova și Dobrogea. Valorile înregistrate la ora 14 oscilau între 10 grade la Ploiești și 23 grade la Turmu Măgurele.

Timpul probabil pentru zilele de 29 și 31 mai. În țară: Vreme relativ călduroasă, cu cerul variabil. Vor cădea averse izolate de ploaie, mai ales în cursul după-amiezilor. Vînt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 6 și 16 grade, iar maximele între 20 și 30 grade. În București: Vreme relativ călduroasă, cu cerul variabil, favorabil aversei de ploaie, după-amiază. Vînt potrivit. Temperatura în creștere.

9,00 — Ora exactă și cum va fi vremea? 9,02 — Gimnastica de dimineață, 9,10 — Emisiunea pentru copii și tineretul școlar, 10,45 — Emisiunea pentru saite, 12,15 — Concert simfonic, 15,15 — Teatru în studio: „Insula” de Mihail Sebastian. Cu un epilog de Mircea Stănescu. În distribuție: Sanda Toma, Mircea Sepitlic, Ștefan Tapalagă, Mircea Esabean, Nicolae Gărdescu, Agnia Bogosilava, Dem Savu, Demian, E. Racoți, 22,35 — Invitatul nostru: cîntărețul de muzică ușoară Bruno Pignatelli (Italia), 23,00 — Teleserialul de noapte, 23,10 — Telesport.

Oaspeți bulgari sosiți în portul Giurgiu pentru a participa la mitingul consacrat memoriei poetului Hristo Botev

REPREZENTAREA FOTBALULUI ROMÂNESC

(Urmare din pag. 1)

psihologie, iar medicul echipei, N. Stănescu, apreciază consolat că „fotbalul este un sport deosebit de interesant și că este un mijloc de cunoaștere a lumii și de afirmare a caracterului”. Acesta este modul în care au înțeles și să dea opinii publice societatea noastră!

Adevărul este că falimentarea comportare a echipei reprezentative, de parte de a fi un accident sau un moment izolat, reflectă starea de lucruri cu caracter cronic, se integrează în viciul mai adânc care se perpetuează și tind să se oșifice în fotbalul nostru. Adevărul este că în timp ce în alte discipline mișcarea noastră sportivă a reușit să se afirme, să obțină reale creșteri valorice și rezultate meritore, în fotbal se manifestă de ani și ani o flagrantă stagnare în urmă. În competițiile internaționale echipa națională și echipele de club sînt sistematic și invariabil eliminate încă din primul tur al întrecerilor. De ani de zile, picior de echipă de-a noastră nu reușește să pășească în etapele mai avansate ale campionatului mondial, „Cupei campionilor europeni”, „Cupei ceupelor” etc. Dar aceasta nu a deranjat semnificativ conducătorii federației de fotbal, dispuși să considere că înfrîngerile și comportările submedicele ale echipei noastre ar face parte din ordinea naturală a lucrurilor. La fel, pe plan intern, de ani și ani masele iubitorilor de fotbal asistă la întreceri de un nivel coborît, anost și sterile, abundînd în greseli elementare, puerile, vîndînd o detestabilă lipsă de pregătire — înct vizionarea unei întreceri fotbalistice a devenit, de

regulă, nu un prilej de destindere și reconfortare, ci de iritare și nemulțumire. Pe bună dreptate se simte jignit și frustrat publicul spectator — care contribuie materialmente, direct și indirect, la existența și susținerea echipei de fotbal și a întregii suprastructuri de îndrumare a acestora. Dar federația de fotbal, conducătorii cluburilor nu par să simtă o responsabilitate pentru faptul că în rîndul multora din echipe este complet atrofizat spiritul exigenței și al disciplinei sportive; sub privirile tolerante ale conducătorilor federației și ca urmare a spiritului imprimat de conducătorii multor cluburi, pregătirea tehnică și tactică se face superficial, neconștientos, se urmărește în mod obsesiv rezultatul imediat în detrimentul oricărei activități de perspectivă, se cultivă metodele vechiului sport — individualismul și vedetismul, tendințele carieriste.

Astăzi, tocmai ca să pătrîm și în activitatea de selecție și pregătire a echipei naționale, unde criteriile competente, gradul de măiestrie sportivă au fost grav știrbite de felurile practice obscure și interese personale. Nu au constituit pentru federație semnale de alarmă prăbușirea echipei noastre în a doua repriză din meciul cu Elveția de la București, înfrîngerea netă, după o apăsare disperată, din meciul cu Italia, departe pe atunci de orice mai bună formă, comportarea submedicele a echipei noastre în prima repriză a jocului de la Nicșina, cînd a fost condusă de modesta formație a Ciprului. Și nici chiar chinuata victorie, după un joc înclîcit și submediocru în ultimul meci de verificare a selecționatelor pregătite pentru Zürich, obținută asupra echipei berli-

neze Dynamo. Din păcate, și unele zori și publicații, lăsîndu-se la merita punctelor de vedere și însușindu-și optica deformantă a federației, și-au adus contribuția la crearea unui climat euforic, demobilizator, înaintea meciului de la Zürich.

Federația a cultivat cu persistență spiritul festivității, căutînd mereu victorii de fațăță lejere, în fața unor parteneri modesti, și invocînd un nepuțin răpătoriu de „explicativ”, „motivînd” și „justificînd obiective” ale înfrîngerilor — de multe ori răsălmîndu-se lucrurile într-ait, înct eșecul prezentat ca o victorie. Singurul domeniu în care federația a excelat prin combativitate a fost nu acela al dezvoltării și înlăturării manifestărilor negative din fotbal, ci al respingerii vehemente a oricăror critici. În acest mod, ziarul de specialitate, „Sportul popular”, deși organ al U.C.F.S., a ajuns un subaltern timid al federației, rolul său reducîndu-se, — prin lipsa de curaj și spirit critic, de opinie proprie și de combativitate principială, — la o prezență stearsă și periferică, nesemnificativă în viața mișcării noastre fotbalistice. La fel, revista „Fotbal”, în loc să constituie un instrument de analiză ascuțită a stărilor de lucruri din această disciplină, s-a transformat grabnic într-un rapsod de serenade sub balcoanele federației. A contribuit oare la progresul fotbalului nostru crearea acestei ambiante de auto-înselare și de inducere în eroare?

Fotbalul românesc dispune de posibilități, de condiții materiale și de talentele necesare pentru a se afirma meritocruz. Avem un tineret robust, iute și ager, viguros și cu fantezie, cu putere de luptă care într-o covîșitoare majoritate îndrăgește și practică

fotbalul. Pentru a fructifica acest vast potențial valoric este necesar, în primul rînd, ca din conducerea activității de îndrumare a fotbalului să fie îndepărtăți cei ce manifestă incompetența, nu au dragoste pentru sport. În conducerea acestei discipline sportive, în conducerea cluburilor de fotbal, care reprezintă și asigură baza de masă, trebuie promovați oameni deosebiti, bine pregătiti, dornici și hotărîți să suflece minciunile și să facă treabă, să scoată fotbalul din impasul în care vegetează. În repetate rînduri opinia publică a cerut asemenea măsuri — și ele trebuie aplicate și urmîrite cu perseverență prinmîndu-se de la principii că în sport ca și în orice domeniu al vieții noastre sociale singurul criteriu de apreciere a unei munci de conducere sînt rezultatele concrete obținute. Competența, seriozitatea și conștiințiozitatea, aceste comandamente majore ale progresului, trebuie rebusate în drepturile lor și în fotbal.

Este necesar să se abordeze cu realism și exigență problema antrenorilor de fotbal — specialiștii chemați să instruiască din punct de vedere tehnic și tactic pe jucători. Nu este un secret că încă mulți antrenori, lipsiți de o pregătire corespunzătoare, necercetivi la nou, practică metode de pregătire empirice și rudimentare, de mult părăsîte în alte țări — nemaivorînd de lipsa de autoritate, toleranța față de indisciplina și viața nesportivă, admiterea feluritelor imixțiuni în problemele de conducere tehnice a echipei. Pentru antrenorii s-au organizat felurite cursuri, conferințe, mulți dintre ei participă ca observatori la cele mai importante întreceri fotbalistice internaționale, la turneele finale ale campionatelor mondiale. Ce se s-au soldat acestea, ce urme au lăsat ele, practic, în fotbalul nostru, cum se pot justifica mijloacele irosite pentru asemenea deplasări, privite de respectivi antrenori și observatori federali în mod frivol, ușurat? În cele mai diverse domenii ale vieții

noastre sociale și economice s-au format în acești ani specialiști cu o înaltă calificare, oameni cu gîndire înaintată și perspectivă largă, care acționează cu precizie și siguranță; ar fi foarte posibil să se susțină că asemenea specialiști nu putem forma și în sport, în fotbal? Nu este oare evident că accesul și întreg procesul pregătirii acestora depind de înlăturarea diletanțelor și a diletanțismului, a concepției că se poate învinge cu ajutorul „norocului” — și nu al pregătirii științifice?

Fără îndoială, sînt întru totul binevenite măsurile anunțate de Consiliul General al U.C.F.S., care a desărcinat pe președintele federației și pe cei răs-punzători de alcătuirea, pregătirea și comportarea echipei și a sancționat pe jucătorii ce au dovedit atîta dezîntinare și sfidătoare nepăsare față de încrederea înaltă ce li s-a acordat, ca reprezentanți ai patriei noastre într-o întrecere internațională. Acestea trebuie însă privite doar ca un început — în ansamblul măsurilor de perspectivă pe care federația și cluburile au datorat să le ia în continuare și să le urmărească, nu în mod formal, nu prin directive de cancelarie și rezoluții birocratice, ci printr-o activitate vie, susținută, pe terenurile de sport, într-un spirit exigent, străin de orice tendințe de auto-înlînșire. Concluziile dezastruoase înfrîngerii sportive de la Zürich trebuie dezbătute în toate cluburile, nu numai în cadrul celor ce au furnizat jucătorii janiței reprezentative de la Zürich.

Este un adevăr axiomatic că nivelul general al unei echipe reprezentative nu poate reflecta decît nivelul general al pregătirii componenților ei. Masa mare a jucătorilor de fotbal, titenii entuziașți și pasionați ai tenenurilor trebuie să înțeleagă că redresarea fotbalului se poate realiza nu exclusiv prin măsuri administrative, ci — într-o măsură hotărîtoare — prin ei înșiși, prin munca lor pentru însu-

teatre

Teatrul de operă și balet: MOTANUL ÎNCALZIT — 11; FRUMOASA DIN PĂDUREA ADORMITĂ — 19,30.

Teatrul de stat de operă: SECRETUL LUI MARCO POLO — 10,30; VADUVA VESELĂ — 19,30.

Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): O SCRISOARE PIERDUTĂ — 10; FEMEIE CU BANI — 15; DIN JALE SE ÎNTRUPEAZĂ ELICTRA — 19 (sala Studio); ÎN TÎLNIRE CU INGERUL — 10; TARTUFFE — 16; DINU PĂTURICĂ — 20.

Teatrul de Comedie: TROILUS ȘI CRESSIDA — 10,30; ÎNSULA — 20.

Teatrul „Lucia Sturdza Blandina” (sala din Bd. Șchitu Măgureanu nr. 1): PROCESUL HORIA — 10,15; LUCEAFĂRUL — 20 (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A); SFINTU MITICĂ BLAJINU — 11, CANDIDA — 20.

Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): PETRU RAREȘ — 10, PATIMI — 19,30 (sala Studio); ABSENTA UNUI VIOLONCEL — 10,30; SONETUL PENTRU O PĂPUȘĂ — 20.

Teatrul „Barbu Delavrancea”: IDOLUL ȘI ION ANAPODA — 20.

Teatrul Mic: DOI PE UN BALANSOAR — 10,30.

Teatrul Ion Creangă: NOȚA ZERO LA PUȚARE — 10.

Teatrul evreiesc de stat: VIOARA LUI STEMPENIU — 11, UN ȘIRAG DE PERLE (spectacol de folclor evreiesc) — 20.

Teatrul „Tîndărică” (sala din Calea Victoriei): TIGRISORUL PETRE — 11.

Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala de PALAD): REVISTEII — 19,30 (Patinoarul artificial 23 August); VARIETĂȚI — 20.

Cercul de stat: VARIATUNI DE CIRC — 10; 16; 20.

cinema

● SPARTACUS — film pentru ecran panoramic: PATRIA — 9; 12,45; 16,30; 20,15.

● FRENCH-GANCAN: REPUBLICA — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30; FESTIVAL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădina — 20 (la ambele completarea Oaspeții iranian). STADIONUL DIN NAMO — 20.

● ANGELICA ȘI REGELE — cinematoscop: LUCEAFĂRUL — 9,15; 11,30; 14; 16,30; 18; 21,30; BUCUREȘTI — 9,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21 (la ambele completarea Mama lui Adrian), EXCELSIOR — 10; 12,30; 15; 17,30; 20; FEROVIAȚII — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15; GLOARIA — 9; 11,45; 14,15; 16,45; 19,15; 21,30; MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; MODERN — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21; GRĂDINA TOMIS — 20.

● DENUNȚĂTORUL: CAPITOL (completare Tensiune înaltă la Bechet) — 8; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădina — 20,30; GRĂDINA DOINA — 20; ABELELE LIBERTĂȚII — 20,15; STADIONUL REPUBLICII — 20.

● MONTPARNAISE 19: SALA PALATULUI (seria de bilete 1947 — orele 19,30), CENTRAL — 9; 11,45; 14,15; 16,45; 19,15.

● DOAMNA DE PE SINE — cinematoscop: VICTORIA (completare Tensiune înaltă la Bechet) — 8; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.

● DISPĂRIT UN FRAGONARD: UNION — (completare în taințele muzeului) — 10,30; 15,30; 18; 20,30; GRIVITA — 9,30; 12; 16; 18,15; 20,30.

● PENTRU O PĂPUȘĂ: COPII: DOINA — 9; 10.

● COPII LU DON QUIJOTE: DOINA (completare Povestea Iuliu) — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.

● RIO CONCHOS — cinematoscop: LUMINA (completare Pe drumul Thaliei) — 9,15; 12; 15; 18; 20,45.

● ATENȚIUNE, ATENȚIUNE, SE APROPIE: ZEUL ZAMBACCIONI — 1 I MAI 1967; TIMPURI NOI — 9-21 în continuare.

● OMUL CARE L-A UCIS PE LEBERRY VANCE: DACIA — 8,45-15,15 în continuare; 18,15; 20,45; MUNCA — 14; 16,30; 18,30.

● COLIBA UNCHILULUI TOM — cinematoscop: AURORA — 8,45; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30; la grădina — 20,45.

● SUCCES, CHARLIE! — cinematoscop: TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30; FLOREASCA — 9,15; 11,30; 14; 16,15; 18,30; 20,45.

● CĂSĂTORIA ÎN STIL ITALIAN: GIULEȘTI (completare 1 Mai 1967) — 15,30; 18; 20,30; PROGRESUL — 15; 17; COSMOS — 15,30; 19; 20,30; GRĂDINA PROGRESUL-PARC — 20.

● ROBI: ÎNFRĂȚIREA ÎN TRE POPOARE (completare în taințele muzeului) — 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30; COTRĂCENI (completare Tensiune înaltă la Bechet) — 15,15; la grădina — 14,15; 16,15; 18,15; 20,30.

● ÎNDRĂGOSTIȚII DIN MARONA: LIRA — 17,30; 20.

● CEI ȘAPTE DIN TEBEA — cinematoscop: UNIREA (completare Tinerete. A 45-a aniversare a U.T.C.) — 11; 15,30; la grădina — 20.

● REÎNTOARCEREA PE PĂMÎNT: UNIREA (completare Tinerete. A 45-a aniversare a U.T.C.) — 11; 15,30; 18,15; 20,30.

● LENIN ÎN POLONIA — cinematoscop: MUNCA (completare Vizita delegației de partid și guvernamentale a R. Bulgaria în Republica Socialistă România) — 18,30; 20,30.

● DUMINICĂ LA NEW YORK: BUZESTI — 10; la grădina — 20,30.

● DIMINETILE UNUI BĂIAT CUMINTE: BUZESTI (completare Istoria unui manuscris) — 16; 18,15.

● BUCĂTĂREASA: COTROCENI (completare Tinerete. A 45-a aniversare a U.T.C.) — 18,30.

● DIMINEȚA, DEVERME — cinematoscop: PROGRESUL (completare De ziua mamei) — 19; 21.

● JANDARMUL LA NEW YORK: BUCEGI (completare Tensiune înaltă la Bechet) — 9,30; 12; 15,45; 18,15; 20,45; la grădina — 20.

● LEAC CONTRA DRAGOSTII: VITAN (completare Dusk) — 15,30; 18; FACEA (completare Proiecte) — 11; 15,30; 18; 20,30.

● ANGELICA, MARCHIZA „INGERILOR” ȘI MINUNATA ANGELICA — cinematoscop: ART — 9,45; 12,15; 16; 19,45; la grădina — 20,15; FLAMURA — 9,30; 14,45; 19.

● OMUL FĂRĂ PASAPORT — cinematoscop: MOSIOL (completare Fabrica de împachetat fum) — 15,30; 18; 20,30; GRĂDINA EXPOZITIVA — 20,30.

● MONDO CANE — ambele serii: POPULAR — 16; 19.

● MOMENTUL ADEVĂRULUI: VOLGA (completare Istoria unui manuscris) — 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; DRUMUL SĂRII — 11; 15,30; 17,45; 20.

● ÎN NORD, SPRE ALASKA — cinematoscop: COLENTINA — 15; 17,30.

● JANDARMUL DIN SAINT-TROPEZ ȘI JANDARMUL LA NEW YORK — cinematoscop: GRĂDINA VITAN — 20.

● UN FILM CU O FĂTĂ FERMECĂTOARE: GRĂDINA COLENTINA — 20.

● PROFESORUL MOSIOLUI WEIR: GRĂDINA MOSIOLUI — 20.

● BUMERANGUL: VIITORUL — 15,30; 18; 20,30.

● JUANA GALJO: CRINGAȘI — 15,30; 18; 20,15.

viața internațională

Încheierea vizitei ministrului de externe al României în Pakistan

CARACI 27. — Trimisul special Agerpres Tului Florea transmite: Ministrul Afacerilor externe Corneliu Mănescu și persoanele care îl însoțesc s-au înnoptat vineri la prânz, ultima zi a vizitei în Pakistan, la Caraci, venind din Rawalpindi. După-amiază a fost vizitat orașul Caraci. Guvernatorul Băncii de stat din Pakistan, S. A. Hanie, a oferit un dinu în cinstea ministrului de externe român. Simbă dimineața, Corneliu Mănescu a părăsit Pakistanul, plecând spre Singapore. Pe aeroportul din Caraci, el a fost condus de ministrul de externe pakistanez, Pirzada, de înalți funcționari din Ministerul Afacerilor Externe de Mihai Magheru, ambasadorul Republicii Socialiste România, de ziariști.

La plecarea din Pakistan, pe aeroportul din Caraci, Corneliu Mănescu a răspuns la întrebările ziariștilor. El a declarat: „Vizita pe care am făcut-o în Pakistan, la invitația amabilă a ministrului de externe pakistanez, se încheie cu rezultate folositoare. Sintem mulțumiți de convorbirile prietenești și

constructive pe care le-am avut cu dl. Pirzada și cu alte înalte oficialități. Vizita a constituit o nouă contribuție la stringerea relațiilor de prietenie și colaborare în domeniile comercial, economic și în alte domenii. Sintem convins că există toate condițiile pentru ca aceasta să devină o realitate. Am văzut cultura străveche a Pakistanului, am admirat noile realizări pe calea progresului și civilizației. Doresc cele mai mari succese poporului pakistanez și conducătorii sale pe calea construirii unei vieti mai bune, unei vieti noi poporului din Pakistan.”

„Noi sintem mulțumiți, foarte mulțumiți de rezultatele vizitei în Pakistan a ministrului de externe al României — a declarat la rândul său ministrul de externe al Pakistanului. Am avut convorbiri deschise și prietenești. Noi sintem pe deplin satisfăcuți și sperăm că relațiile de prietenie și înțelegere dintre România și Pakistan vor fi extinse și se vor dezvolta în continuare colaborarea și cooperarea între cele două țări în domeniile economic, cultural și în alte domenii.”

COMUNICAT COMUN ROMÂNNO-PAKISTANEZ

La invitația ministrului afacerilor externe al Pakistanului, dl. Syed Sharifuddin Pirzada, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, împreună cu soția, a făcut o vizită oficială în Pakistan între 22 și 27 mai 1967.

„Această vizită reflectă legăturile de prietenie statornicite între cele două țări. Primirea călduroasă și cordială făcută ministrului de externe român de către poporul și guvernul Republicii Islamice Pakistan demonstrează pe deplin această prietenie. Ministrul Corneliu Mănescu a vizitat orașele Caraci, Lahore, Rawalpindi și Islamabad, precum și obiective de interes economic, cultural și turistic, luând cunoștință de progresele realizate de poporul pakistanez în dezvoltarea economică și socială a țării sale, sub conducerea președintelui Mohammad Ayub Khan.

În timpul șederii sale în Pakistan, ministrul de externe al României a fost primit de către președintele Republicii Islamice Pakistan, Mohammad Ayub Khan, și a avut convorbiri cu ministrul afacerilor externe, dl. Syed Sharifuddin Pirzada, și cu alte înalte personalități de stat.

Convorbirile oficiale purtate de cei doi miniștri, care s-au desfășurat într-o atmosferă de sinceritate, înțelegere și colaborare, s-au referit la bunele relații dintre România și Pakistan și la unele probleme de politică internațională care interesează cele două țări. Cei doi miniștri de externe au fost într-un acord de căea mai importantă problemă care stă în prezent în fața omenirii este apărarea și consolidarea păcii și au convenit asupra oportunității de a dezvolta și intensifica eforturile în această direcție. Un factor important în acest scop a fost considerat stabilirea, în toate statele, indiferent de oriundea lor politică și socială, a unor relații de colaborare bazate pe principiile independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

Ministrul de externe al Pakistanului a explicat importanța unei legăturii urgente și pașnice a disputelor cu privire la Jammu și Kașmir în interesul păcii și bunăstării popularelor din statele disputate — Jammu și Kașmir — precum și din Pakistan și India. Ministrul de externe al Pakistanului a declarat că disputa trebuie să fie rezolvată, permițându-se poporului din Jammu și Kașmir să-și exercite dreptul la autodeterminare potrivit angajamentului luat față de el de către părțile angajate în dispută și în conformitate cu rezoluțiile Națiunilor Unite. Ministrul de externe al României a reafirmat poziția guvernului său, prezentată cu prilejul vizitei în Pakistan, între 13 și 15 octombrie 1964, a președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer.

Ministrul de externe al României și Pakistanului și-au exprimat profunda îngrijorare față de pericolul pe care îl reprezintă pentru pacea mondială intensificarea războiului în Vietnam. Ei au fost de acord asupra necesității urgente a eliminării acestui pericol în conformitate cu acordurile de la Geneva din 1954, subliniind că dreptul poporului vietnamez de a-și decide soarta fără amestec din afară trebuie să fie respectat.

Efectuând un schimb de vederi asupra situației din Europa, cei doi miniștri de externe au exprimat părerea că înfăptuirea securității

europene constituie un factor important pentru înfrângerea climatului politic pe continentul european. Aceasta ar exercita o influență favorabilă asupra întregii situații internaționale.

Cei doi miniștri de externe s-au pronunțat în favoarea dezarmării generale, subliniind pericolul grav pe care cursa înarmărilor nucleare îl reprezintă pentru omenire. Ei au arătat importanța unor măsuri eficiente de dezarmare și în primul rând de dezarmare nucleară care să ducă la eliminarea completă a pericolului nuclear și consideră că un acord de nerăspindire a armelor nucleare, chiar dacă nu duce la eliminarea pericolului nuclear, trebuie să constituie un pas spre dezarmare.

Cei doi miniștri de externe au evidențiat importanța întăririi rolului și eficacității O.N.U. în promovarea colaborării internaționale și menținerea păcii în lume. Pentru aceasta, Organizația Națiunilor Unite trebuie să reflecte cu fidelitate realitățile lumii contemporane. Părțile cer în această privință restabilirea imediată a drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la O.N.U. și în alte organizații internaționale.

Cei doi miniștri au făcut un schimb apăsător de vederi cu privire la evoluția relațiilor dintre cele două țări și au constatat cu mare satisfacție că ele se dezvoltă favorabil. Ei au salutat instalarea de misiuni rezidente la București și respectiv la Islamabad și au apreciat că există posibilități de largire în continuare a schimburilor pe o bază reciproc avantajoasă. Cei doi miniștri au exprimat hotărârile de a folosi pe deplin posibilitățile existente și de a căuta noi mijloace pentru promovarea colaborării bilaterale în domeniile economic, comercial, cultural și tehnico-stiințific. Ministrul de externe al Pakistanului a declarat că el este de acord asupra semnării unui acord cultural între cele două țări. El a constatat, de asemenea, cu plăcere că au fost întreprinși pași în direcția colaborării mai apropiate în aceste domenii. Ministrul de externe al Pakistanului a declarat că el este de acord asupra semnării unui acord cultural între cele două țări. El a constatat, de asemenea, cu plăcere că au fost întreprinși pași în direcția colaborării mai apropiate în aceste domenii. Ministrul de externe al Pakistanului a declarat că el este de acord asupra semnării unui acord cultural între cele două țări. El a constatat, de asemenea, cu plăcere că au fost întreprinși pași în direcția colaborării mai apropiate în aceste domenii.

Ministrul român al afacerilor externe a adresat ministrului de externe al Pakistanului invitația de a face o vizită oficială în Republica Socialistă România. Ministrul afacerilor externe al Pakistanului a acceptat cu bucurie invitația. Data vizitei va fi stabilită de comun acord pe cale diplomatică.

SOSIREA LA SINGAPORE

SINGAPORE 27. — Trimisul special Agerpres Tului Florea transmite: Ministrul Afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, a sosit simbă după-amiază la Singapore, unde va face o vizită oficială de două zile la invitația ministrului de externe al Republicii Singapore. La sosire, oaspetele a

CRIZA DIN ORIENTUL MILOCUI ȘI APROPIAT

NEW YORK. Într-un raport prezentat simbă Consiliului de Securitate în legătură cu criza din Orientul Apropiat, secretarul general al O.N.U., U Thant, a declarat că leșirea din criza actuală depinde de păstrarea unei calmități care să permită ca tensiunea să scadă. El a făcut apel la toate părțile interesate să dea dovadă de cea mai mare moderată și să se abțină de a recurge la arme. U Thant a subliniat că „situația din strimțoarea Tiran reprezintă o amenințare potențială foarte gravă pentru pacea” exprimirându-și părerea că „o ciocnire în această problemă între R.A.U. și Israel va declanșa în mod inevitabil un conflict general în Orientul Apropiat”.

Secretarul general și-a exprimat speranța că „cu colaborarea tuturor părților interesate, O.N.U. și mai ales Consiliul de Securitate trebuie să continue să caute și să găsească până la sfârșit soluții rezonabile, pașnice și juste”. Printre sugestiile concrete, susceptibile să ducă la o ieșire din actuala criză, U Thant a recomandat ca Israelul să-și reia participarea la Comisia mixtă de armistițiu egipțiano-israeliană și ca Comisia mixtă israeliano-siriană să-și relașioneze cu cooperarea părților.

La sediul O.N.U. s-a anunțat simbă seara că Republica Arabă Unită a cerut convocarea Consiliului de Securitate în legătură cu situația din Orientul Apropiat.

CAIRO. — Președintele Republicii Arabe Unite, Gamal Abdel Nasser, a ținut vineri un discurs, în cursul căruia a reafirmat poziția țării sale în actuala criză din Orientul Miilocui și Apropiat, declarând că

R.A.U. „nu va renunța la drepturile sale asupra Golfului Akaba”. R.A.U. a spus el, nu va permite navigația vaselor israeliene pe această cale maritimă. De asemenea, nu va fi permisă trecerea navelor străine, care transportă materiale strategice destinate Israelului.

WASHINGTON. — Ministrul afacerilor externe al Israelului, Abba Eban, a avut vineri, la Casa Albă, o întrevedere cu

lul francez confirmă poziția a-nunțată a Franței față de criza din Orientul Apropiat și Miilocui, în care se propune găsirea unei soluții pe baza consultării marilor puteri interesate în această problemă.

LONDRA. La Whitehall s-a aflat că guvernul britanic va rămâne în „stare de alarmă” în timpul week-endului, pentru a urmări evoluția crizei din Orientul Miilocui. Guvernul

guvernului algerian, ținând seama de situația creată în Orientul Miilocui, a hotărât să suspende toate permisiile și concediile cadrelor din armată, ordonând întoarcerea la unități a tuturor celor absenți.

TUNIS. — Ministrul apărării al Tunisiei, Ahmed Mestiri, a declarat vineri că țara sa sprijină poziția celorlalte țări arabe în actuala criză din Orientul Miilocui, dar a subliniat că Tunisia organizează armata sa exclusiv pentru a asigura securitatea teritoriului său.

AMMAN. — La Amman s-a anunțat în mod oficial că regele Hussein al Iordaniei a inspectat, vineri, unitățile militare iordanice concentrate la granița cu Israelul.

Președintele în exercițiu al grupului țărilor arabe membre ale O.N.U., M. Tewfik Bouattoura (Algeria), a dat publicității, la New York, un comunicat privind concluziile la care s-a ajuns după mai multe consultări între reprezentanții țărilor care fac parte din acest grup, asupra situației din Orientul Apropiat și Miilocui. Comunicatul reafirmă spiritul unității și solidarității adoptate de guvernul R.A.U. și declară că „popoarele și guvernele arabe se vor opune hotărât oricărei agresiuni și intervenții și vor pune la dispoziție toate resursele lor pentru apărarea drepturilor legitime ale arabilor”.

Ziarul „Al Ahram” din Cairo a făcut cunoscut că caroul american „Green Island”, care se îndreptă spre Golful Akaba, a primit instrucțiuni din partea consulatului S.U.A. din Port Said să-și schimbe direcția. Simbă, nava s-a îndreptat spre țărmurile Etiopiei.

● RAPORTUL ADRESAT DE U THANT CONSILIULUI DE SECURITATE ● CUVÎNTAREA PREȘEDINTELUI R.A.U. ● ÎNTEVEDERILE MINISTRULUI DE EXTERNE AL ISRAELULUI LA WASHINGTON ● REACȚII LA PARIS, LONDRA, ALGER, TUNIS

președintele Johnson, cu care a discutat probleme legate de actuala situație din Orientul Apropiat și Miilocui. După încheierea cu Israelul general al O.N.U., U Thant, Abba Eban urmează să plece la Tel Aviv, pentru a participa la reuniunea Consiliului de Miniștri israelian.

Citind surse militare israeliene, agenția France Presse informează că știrile potrivit cărora în regiunea Eilat ar fi descoperit focul unor vase sub avioane israeliene sînt nefondate.

PARIS. Președintele de Gaule a transmis, prin intermediul ambasadorului R.A.U. la Paris, un mesaj verbal președintelui Nasser, ca răspuns la un mesaj al acestuia. Cercurile autorizate din Paris au declarat că mesajul președinte-

britanic consideră că propunerea președintelui Franței, generalul de Gaule, care preconizează găsirea unei soluții din Orientul Apropiat și Miilocui pe baza consultării marilor puteri interesate în această problemă, constituie, în circumstanțele actuale, cea mai bună măsură pentru evitarea unui conflict.

Alte două vase ale flotei militare britanice se îndreaptă spre Mediterana pentru a consolida forțele navale britanice din bazinul mediteranean, a anunțat, simbă dimineață, agenția France Presse, citind surse din Londra. Este vorba de fregatele antisubmarin „Harold” și „Grafton”, care se află acum în drum spre Malta.

ALGER. — Agenția algeriană de presă anunță că la 26 mai

Năzuințe canadiene

(Urmare din pag. 1)

să luăm măsuri care să ne permită acest lucru”.

De altfel, canadienii sînt în mod permanent preocupati de îngrijorarea de creșterea investițiilor străine, care au atins anul trecut 34 miliarde de dolari și din care americanii dețin 78 la sută. În nici o altă țară nu există o industrie controlată în asemenea măsură de capitalul străin. În fața unei astfel de situații temerile canadienilor sînt pe deplin justificate. Se spune, de obicei, scria, nu de mult, dr. William H. Pugsley într-un articol intitulat sugestiv „Proprietatea americană” — că moneda este neutră. Aceasta este încă adevărat pentru multe monede, dar se pare că nu este la fel din toate vasele americane sub formă de proprietate și control al întreprinderilor. Concentrația puternică a proprietății americane în industria Canadei, combinată cu o completă finanțare și susținere bancară, poate reprezenta o adevărată amenințare pentru independența ei.

Ce frământări în mod concret pe canadieni? Multe se tem de concentrarea investițiilor americane tocmai în sectoarele-cheie ale industriei și de aplicarea unei politici de protecție și de influență în interesul Canadei. Alții adaugă obiectivului cu privire la extinderea legilor S.U.A. asupra companiilor canadiene, legi care prevăd restricții asupra comerțului cu țările socialiste. Nu este ignoat nici faptul că majoritatea filialelor canadiene ale firmelor americane trimit „acasă” substanțiale dividende sau subvenții; or, această scurgere de valutară agravează deficitul balanței de plăți al Canadei.

Un semnal serios de alarmă a dat Walter Gordon, membru al guvernului canadian. (El este considerat conducătorul școlii de gândire economică care apreciază investițiile americane de 23 miliarde de dolari din Canada ca un pericol direct pentru existența de sine stătătoare a țării). „Nici o țară, și Canada mai mult ca oricare alta — a arătat el — nu poate aspira la o reală independență politică dacă cedează cetățenilor unei alte țări o forță mare parte din puterea sa economică”. Ulterior și alte personalități politice canadiene au ținut să-și facă publice demnitatea față de influența monopolurilor americane asupra economiei canadiene. Noua lege a băncilor — apreciată drept un prim pas pe drumul care trebuie să-și facă pe canadieni să rămână deplin stăpîni în casa lor — este, în fapt, o materializare a acestor nemulțumiri.

Evident, nu tot reprezentanții ca-

pitalului canadian privesc favorabil aceste măsuri. Presa americană a abundat în ultimele luni de declarații ale unor președinți de companii și economiști canadieni (legăți, bineînțeles, de interesele americane) care proslăvesc așa-numitul „comert liber” între S.U.A. și Canada. Nu este mai puțin adevărat că la conținutul ei din sud” („Times”). Mai mult, diplomația canadiană — observă Claude Julien, autorul unei interesante cărți despre Canada („Le Canada dernière chance de l'Europe”) — ar fi putut să se resemneze a nu fi decît un pal reflex al diplomației americane. Cu toate acestea, Canada nu este una și aceeași cu Statele Unite.

În politica lor externă, guvernele care s-au succedat la Ottawa și în special cele liberale au căutat să susțină o politică proprie. „Middle power diplomacy” (diplomația unei puteri mijlocii) — cum a denumit diplomația canadiană unul din cei mai buni cunosători ai diplomației canadiene, John W. Holmes, președintele Institutului canadian de relații internaționale, a arătat cetățenilor din Quebec ori Calgary că țara lor, strîns legată de Occident, nu poate fi identificată în S.U.A.

Acest lucru s-a văzut îndeosebi atunci cînd, pornind de la interesele sale proprii, Canada a afirmat puncte de vedere diferite de cele americane în multe din problemele vieții internaționale. Așa se face că în legătură cu agresiunea S.U.A. în Vietnam, cu reorganizarea N.A.T.O. sau cu relațiile cu R. P. Chineză, dezacordul este mare între Washington și Ottawa, în pofida moderatelor și care oficialitățile canadiene își formulează punctele de vedere. Dacă se are în vedere discursul de acum câteva zile al celuișii om politic, Walter Gordon, în care el a reproșat S.U.A. că „duc în Vietnam un război sîngeros”, care nu se justifică „nici moral, nici strategic”, s-ar putea crede chiar că această moderată e tot mai puțin la modă în opinia publică din Canada.

Canadienii — arăta în cartea sa Claude Julien — știu că o țară care renunță a-și juca rolul în concertul mondial își renegă personalitatea, pierde rațiunea de a fi. Poemul de aceea, așa cum remarcă corespondentul special din Ottawa al ziarului „Times”, — un element foarte puternic și comun tuturor canadienilor este acela că ei nu doresc să fie americani. Ei doresc să-și păstreze identitatea lor națională distinctă.”

Sînt dorințe și năzuințe firești care acum, la ora centenarului, capătă semnificații deosebite.

În Vietnam

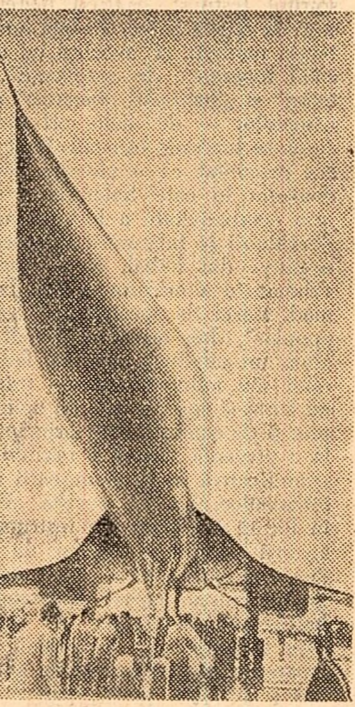
SAIGON 27 (Agerpres). — În zona demilitarizată a Vietnamului au avut loc noi ciocniri între forțele americano-saigoneze și unități ale patrioților sud-vietnamezi. Agenția France Presse menționează că operațiunea „Beau Charger”, inițiată de comandamentul american în această zonă, s-a încheiat vineri dimineața. Pierderile americane, arată agenția citată, se ridică la aproape 100 de morți și răniți.

agențiile de presă transmit:

În preajma deschiderii întîlnirii la nivel înalt a țărilor din C.E.E. Președintele Franței, generalul de Gaule, a refuzat să participe la întîlnirea la nivel înalt de la Roma consacrată împlinirii unui deceniu de la înființarea Pieței comune, dacă președintele Comisiei C.E.E., Walter Hallstein, va lua cuvîntul cu acest prilej. Pentru a preveni anumite neplăceri, conducătorii Pieței comune au anunțat toate cuvîntările prevăzute, cu excepția celor oficiale. Astfel, Hallstein a fost nevoit să retragă textul cuvîntărilor pe care intenționa să o rostosească. Aceasta măsură de ultimă oră a stîrnit o puternică nemulțumire în rîndul membrilor Comisiei C.E.E., care au amenințat că vor boicota această întîlnire ce urmează să înceapă luni în capitala Italiei.

Vizita oficială în R. S. Cehoslovacă a șahinșahului Iranului, Mohammad Reza Pahlavi, s-a încheiat ieri. La plecare, înalții oaspeți a fost condus de Antonin Novotny, președintele R. S. Cehoslovacie, și de alte persoane oficiale. În continuare, șahinșahul a plecat într-o vizită oficială la Bonn.

Ministrul afacerilor externe al Turciei, İhsan Sabri Caglayan, a sosit ieri seară la Sofia într-o vizită oficială. El va avea convorbiri cu reprezentanții ai guvernului bulgar.

La cel de-al 27-lea Salon internațional al aeronauticii și spațiului, deschis la Paris, s-a prezentat, între altele, și modelul avionului supersonic „Concorde”, o producție franco-britanică în curs de executare

Operația „Prometeu”

Desen de Eug. TARU

lume de a se uni în lupta pentru apărarea păcii, libertății, democrației, progresului social, a tuturor valorilor create de omenire în decursul istoriei. A fost aleasă nouă conducere a Uniunii Scriitorilor din U.R.S.S. În prima ședință plenară a conducerii Uniunii a fost ales Secretariatul Uniunii Scriitorilor Sovietici, alcătuit din 42 de membri, printre care Mihail Șolohov, Alexandr Ivardovski, Nikolai Tihonov și alții. Prim-secretar al Uniunii Scriitorilor Sovietici a fost reales romancierul Konstantin Fedin.

„Ziua României” la Tirgul de la Göteborg. Vineri seara, la Tirgul internațional de la Göteborg a avut loc o recepție cu prilejul „Zilei României” la acest tirg. Au luat parte reprezentanți ai conducerii tirgului, ai firmelor comerciale străine, ziariști. România este prezentă pentru a șasea oară la Tirgul de la Göteborg. Pe o suprafață de 350 metri pătrați sînt expuse produse ale industriei alimentare, ușoare și meșteșugărești, confecții, marochinării, precum și un larg sortiment de conserve, fructe, legume, brînzetură și vinuri.

La încheierea convorbirilor dintre delegațiile guvernamentale ale R. P. Chineze și R.A.U., la Pekin a fost semnat un protocol comercial pe anul 1967 între cele două țări.

O nouă explozie atomică subterană a fost efectuată de Statele Unite vineri la poligonul din Nevada.

Protest al R.P.D. Coreene. În cursul ultimei reuniuni a Comisiei militare de armistițiu din Coreea, generalul maior Pak Guk, delegatul principal al părții coreeano-chineze, a denunțat acțiunile agresive ale S.U.A., care în ultimele zile au pus la cale nenumărate provocări în zona demilitarizată și de-a lungul liniei de demarcație, continuînd în același timp să introducă noi tipuri de arme și de echipament de luptă în Coreea de sud.

Planul de perspectivă privind dezvoltarea economiei naționale a R. D. Germane pînă în 1970, adoptat de Camera Populară a R.D.G. la 26 mai, prevede sporirea productivității în industrie cu 7 la sută anual, prin dezvoltarea mecanizării și automatizării, în primul rînd în marile întreprinderi și combinate. Planul prevede, de asemenea, dezvoltarea în continuare a industrializării agriculturii și producției industriei alimentare. Față de 1965, venitul național va spori pînă la 128—132 la sută, iar veniturile populației pînă la 118—121 la sută. Planul de perspectivă prevede întărirea mai departe a relațiilor comerciale cu țările socialiste, precum și lărgirea comerțului cu țările industriale capitaliste.

Pe baza hotărîrii forțelor democratice

și patriotice, astăzi în Grecia

„Zi de rezistență împotriva dictaturii”

ATENA 27. — Vineri seara, pe străzile din centrul capitalei Greciei, au fost distribuite manifeste chemînd populația să-și exprime opoziția față de regimul militar duminică 28 mai, ziua în care ar fi trebuit să aibă loc alegerile generale. Manifestele, care chemau ca nici o persoană să nu iasă în această zi din casă, în semn de protest, erau semnate: „Comitetele democratice de rezistență”. Agenția France Presse, care transmite această știre, adaugă că, potrivit unor zvonuri, mai mult de jumătate din unitățile de centru ar fi fost arestate vineri, lungind astfel lista parlamentarilor din acest partid, ridicati recent.

LONDRA 27 (Agerpres). — Într-o declarație făcută la Londra, Stamatis Merkurius, fost membru al parlamentului și guvernului grec, care se află în

Marea Britanie, a condamnat dictatura militară de la Atena. El s-a pronunțat în sprijinul hotărîrii adoptate de patrioții greci de a declara ziua de 28 mai — cînd trebuia să se desfășoare alegerile generale în această țară — „zi de rezistență împotriva dictaturii”. Totodată, Merkurius a salutat crearea Frontului patriotic de rezistență împotriva regimului militar.

La cererea președintelui Consiliului European (Adunarea parlamentarilor Pieței comune), comisia juridică a acestuia a examinat cauzurile de încălcare, de către actualul guvern grec, a Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților democratice, convenție ratificată și de Grecia.

Lovitura de stat militară din Grecia avea numele de cod „Prometeu”, acesta fiind un plan de stat major, elaborat în cadrul N.A.T.O. (Ziarele)